உ

கடவுள் துணை.

கணிமேதாவியார்

அருளிச்செய்த

திணைமாலை நூற்றைம்பது

மூலமும் உரையும்

சேதுசம்ஸ்தான வித்வானும்

"செந்தமிழ்"ப் பத்திராசிரியருமான

ரா. இராகவையங்காரால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

"செந்தமிழ்"ப்பிரசுரம்—அ

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலைப்

பதிப்பு.

1908.

விலை அணா 4.

உ

கடவுள்துணை.

கணிமேதாவியார்

அருளிச்செய்த

திணைமாலை நூற்றைம்பது

மூலமும் உரையும்.

க.—குறிஞ்சி.

க நறைபடர் சாந்த மறவெறிந்து நாளா
லுறையெதிர்ந்து வித்தியவூ ழேனற்—பிறையெதிர்ந்த
தாமரைபோல் வாண்முகத்துத் தாழ்குழலீர் காணீரோ
வேமரை போந்தன வீண்டு.

என்றது தலைமகளுந் தோழியும் ஒருங்கிருந்தவழிச் சென்று தலைமகன் தோழியை மதியுடம்படுத்தது.

இதன் பொருள். நறைக்கொடி படர்ந்துயர்ந்த சந்தனங்களை அற வெட்டி நல்லநாளால் மழை பெய்யுங் காலத்தையேற்றுக்கொண்டு வித்தி முதிர்ந்த ஏனலின்கட், பிறையை யேற்றுக்கொண்டதொரு தாமரை மலரைப்போலும் வாண்முகத்தையும் தாழ்ந்தகுழலையுமுடையீர்! கண்டிலீரோ? ஏவுண்டமரை போந்தனவற்றை இவ்விடத்து என்றவாறு. (க)

உ †சுள்ளி சுனைநீலஞ் சோபா லிகைசெயலை
யளளி யளகத்தின் மேலாய்ந்து—தெள்ளி

'நறைபரந்த சாந்தம்' எனவும் பாடம். "இது மதியுடம்படுத்தது; இது முதற்பொருளின்றி வந்த குறிஞ்சி" எனவுரைத்து, (தொல், பொ, அகத், ௩) இதனை "ஊரும் பெயருங் கெடுதியும் பிறவு, நீரிற் குறிப்பி னிரம்பக் கூறித், தோழியைக் குறையுறும் பகுதியும்" (தொல், பொ, கள, கக) என்புழிக் கெடுதிவினையதற்கு உதாரணங்காட்டினார் நச்சினார்க்கினியர்.

† "இது களிற்றிடையுதவி கூறிற்று" எனவுரைத்து (தொல், பொ, கள, உ௩) இதனை ஏதீட்டிற்கு உதாரணங்காட்டி, "இதனுள் அளகத்தின் மேலாய்ந்து எனவே பூத்தந்தமை கூறினாள்" என்றார் நச்சினார்க்கினியர். (ஷை, ஷை, பொரு, க௩) ஏதீடு-ஒருவன் களிறும் புலியும் நாயும் போல்வன காத்து எம்மைக் கைக்கொண்டான் எனவும், பூத்தந்தான் தழைதந்தான் எனவும் இவைமுதலிய காரணமிட்டுணர்த்தல் என்பர்.

யிதணூற் கடியொடுங்கா வீர்ங்கடா யானை
யுதணூற் கடிந்தா னுளன்.

எ-து தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடுநின்றது.

இ-ள். நறவமலரையுஞ் சுனைநீலமலரையும் அசோகமலரையும் கொய்து முடித்து நின்மகள் குழலின்மேலே ஆராய்ந்து புனைவதுஞ்செய்து பின்னொருநாட்டணிந்து பரணூற் காவலமையாத ஈர்ங்கடா யானையை மொட்டம் பாற் கடிந்து காத்தும் இப்பெற்றி யுதவிசெய்தான் ஒருவனுளன் ; எ-று. (2)

௩ ‡சாந்த மெறிந்துழுத சாரற் சிறுதினைச்
சாந்த மெறிந்த விதணமிசைச — சாந்தங்
கமழக் கிளிகடியுங் கார்மயி லன்னா
ளிமிழக் கிளியெழா வார்த்து.

எ-து பகற்குறிக்கண் வந்த தலைமகனைக்கண்டு தோழி செறிப்பறிவுறீஇ யது.

இ-ள். சந்தனங்களை வெட்டியுழுத சாரலின்கண் வித்திய ஏனலின்கட் படிந்த கிளிகளைச, சந்தனங்களைக் காலாகவறிந்து செய்த பரண்மிசையிருந்து பூசிய சாந்தம் எங்கும் பரந்துகமழ உலாவிக், கடிகின்ற கார்மயிலன்னாள் தான் வாய்திறந்து ஆயோ என்றியம்புதலாற் றம்மினமென்று கிளிகள் ஆர்த்துப்போகா; எ-று.

'சாந்தமறைத்தகவிதண்' என்று பாடமோதிச் சந்தனத் தழையான் மறைத்த இதண் என்பாருமுளர்.

௪ §கோடாப் புகழ்மாறன் கூட லனையாளை
யாடா.வடகினுங் காமேனன்போர் — வாடாக்
கருங்கொல்வேன் மன்னர் கலம்புக்க கொல்லோ
மருங்குல்கொம் பன்னா ளயிர்.

எ-து தலைமகள் இற்செறிந்தகாலத்துப் புனத்தின்கண்வந்த தலைமகன் றலைமகளைக் காணாது ஆற்றதுபெயர்கின்றான் சொல்லியது.

‡ 'இது பிறரைக் காத்தற்கு ஏவெரனச் செறிப்பறிவுறீஇயது' என்றார் நச்சினார்க்கினியரும். (தொல், பொ, கள, உ௩.)

§ இதனைப் 'பரிவுற்றுமெலியினும்' என்பதற்குதாரணங் காட்டினார் நச்சினார்க்கினியர். ([illegible] , [illegible] , [illegible] ; ௯உ)

இ-ள். கோடாத புகழையுடைய மாறன் மதுரையனையாளை அடாத பண்ணையுளாங் காண்கின்றிலேன்; போரின்கண் வாடாத கருங்கொற்றொழிலையுடைய வேல்மன்னர் அணிகலமாகிய முடிசூடினகொல்லோ! இடையாற் கொம்பையனையாள் மயிர்கள்; எ-று.

ஆடாவடகு என்று விளையாட்டிற்கு வெளிப்படைநிலை யென்னும் அலங்காரத்தாற் பெயராயிற்று. அடா என்பதனை ஆடா என்று நீட்டியது. மன்னர்கலம் என்பது மன்னரணியும் மணிமுடியாதலான் முடியின் பெயராற் கூறுதற்குச் சேர்த்தி முடிசூடிற்றுக் கொல்லோ என்றதாகக்கொள்க. (௪)

௫. வினைவிளைய செல்வம் விளைவதுபோ னீடாப்
*பனைவிளைவு நாமெண்ணப் பாத்திக—தினைவிளைய
மையார் தடங்கண் †மயிலன்னாய் தீத்தீண்டு
கையார் பிரிவித்தல் காண்.‡

எ-து தலைமகன் சிறைப்புறந்தானாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழிசெறிப்பறிவுறீஇயது.

இ-ள். கெடாத பனை யென்னு மளவுபோன்ற அளவினையுடைய இன்பவிளைவினை நாமெண்ணியிருப்ப அதற்கிடையூறாக, நல்வினை விளையச் செல்வம் விளைவது போலப் பாத்தியின்கட் டினைவிளைதலான், மையார் தடங்கண்மயிலன்னாய்! தினைகொய்ய நாட்சொல்லி வேங்கையார் நம்மை இங்குநின்றும் பிரிவிக்கலைப் பாராய்; எ-று. (௫)

௬. §மானில மாண்ட துகிலுமிழ்வ தொத்தருவி
மானில மால்வரை நாடகேள்—§மாநீலங்
காயும்வேற் கண்ணாள் கனையிருளி னீவர
வாயுமோ மன்றநீ யாய்.

எ-து இரவுக்குறிவேண்டிய தலைமகற்குத் தோழி மறுத்துச்சொல்லியது

இ-ள். மிக்க நீலமணிவரை மாட்சிமைப்பட்ட வெண்டுகிலையுமிழ்வது போல, அருவிகள் மயங்குகின்ற நீலமால்வரைநாடனே! கேளாய்; கரியநீல மலர்களை வெகுளாநின்ற வேல்போன்ற கண்ணாள், செறிந்த இருளின்கண் நீவர, நினக்கிடையூறில்லாமைஆராயவல்லளோ; உண்மையாகப்பாராய்எ-று

* பனையளவு எனவும், † மடநல்லாய் எனவும் பாடம்.

‡ இஃது இவ்வொழுக்கத்தினை வேங்கை நீக்கிற்றெனத் தலைவிக்குக் கூறியது என்றார் நச்சினார்க்கினியரும். (தொல், பொ, களவு, உ௩)

§ 'யானீலம்' எனவும் பாடம்.

எ கறிவளர்பூஞ் சாரற் கைந்நாகம் பார்த்து
நெறிவளர் நீள்வேங்கை கொட்கு—முறிவளர்
நன்மலை நாட விரவரின் வாழாளா
ளன்மலை நாடன் மகள்.

இதுவுமது.

இ-ள். மிளகு படர்கின்ற பூஞ்சாரலின்கட் கையையுடைய நாகங்களைப்பார்த்து வழியின்கண் வளர்கின்ற பெரும்புலிகள் திரிதரும் இரவின்கண் நீவிர், தளிர்வளர்கின்ற நன்மலைநாட! நன்மலைநாடன்மகள் வாழாள்; எ-று.

அ அவட்காயி னைவனங் காவ லமைந்த
திவட்காயிற் செந்தினைகா ரேன—லிவட்காயி
னெண்ணுளவா லைந்திரண் டீத்தான்கொ லென்னுங்கொல்
கண்ணுளவாற் காமன் கணை.

எ-து பின்னிலைமுனியாது நின்ற தலைமகன் றோழியை மதியுடம்படுத்தது.

இ-ள். அவ்விடத்து வருவேனாயின் நினக்கு ஐவனங்காவலமைந்தது; இவ்விடத்தின்கண் வருவேனாயிற் செந்தினையுஞ் செறிந்த பசுந்தினையும் காத்தலே அமைந்தது; ஆதலான் எனக்கொரு மறுமாற்றந் தருகின்றிலை; நின்றோழியாகிய இவட்காயிற், காமன் அம்பு ஐந்தெண்ணுளவால், அவற்றுளிரண்டம்பினைக் கண்ணாகக்கொடுத்தான் கொல்லோ! நின்றோழிக்குக் கண்கள் காமன்கணை யுளவால், என்னுயிர்க்கு என்னாங் கொல்லோ? எ-று.

கூ வஞ்சமே யென்னும் வகைத்தாலோர் மாவினைத்
தஞ்சந் தமியனாய்ச் சென்றேனென்—னெஞ்சை
நலங்கொண்டாள் பூங்குழலா ணன்றியாத் தன்றென்
வலங்கொண்டாள் கொண்டா ளிடம்.

எ-து பாங்கற்குத் தலைமகன் றலைமகளைக் கண்டவகைகூறித் தன்னுற்றமைமிகுதி சொல்லியது.

இ-ள். மாயமே யென்று சொல்லப்படுந் தன்மைத்தால்! ஒருமாவினை வினவி யானினைவினை நீங்கித் தனியே எளியேனாய்ச் சென்றேன்: சென்றவிடத்து நலங்கொண்டு நிறைந்த பூங்குழலையுடையாள் மிகவுந் தன்னையத்தின்கண் அன்று என் வென்றியை யெல்லாங்கொண்டு என்னெஞ்சத்தைத் ·க்கிடமாய்க் கொண்டாள்; எ-று. (கூ)

க0 கருவிரற் செம்முக வெண்பற்சூன் மந்தி
பருவிரலாற் பைஞ்சுனைநீர் தூஉய்ப்—பெருவரைமேற்
றேன்றேவர்க் கொக்கு மலைநாட வாரலோ
வான்றேவர் கொட்கும் வழி.

எ-து தோழி நெறிவிலக்கியது.

இ-ள். கருவிரலினையுஞ் செம்முகத்தினையும் வெண்பல்லினையுமுடையசூன்மந்தி தன் பெரியவிரலானே பைஞ்சுனையினீரைத்தூவிப், பெருவரையின்மேலே வைத்த தேன்பொதிகளைத் தேவர்கட்குக் கொடுக்கும் மலைநாடனே! வாராதொழிவாயாக; தேவர்கள் திரிதரும் வழியாம்; **எ-று.** (க0)

கக கரவில் வளமலைக் கல்லருவி நாட
உரவில் வலியா யொருநீ—யிரவின்
வழிகடாஞ் சால வரவரிய வார
விழிகடா யானை யெதிர்.

இதுவுமது.

இ-ள். பழுதில்லாத வளங்களையுடைய கல்லருவி நாடனே! வலிய வில்லே நினக்கு வலியாய ஒருநீ இரவின்கண்ணாகத் துணையின்றி வழிகள் தாம் மிகவும் வரவரிய; இழியாநின்ற கடாத்தையுடைய யானைகளினெதிர் வாரல்; **எ-று.** (கக)

க௨ வேலனார் போக மறிவிடுக்க வேரியும்
பாலனார்க் கீக பழியிலாள்—பாலாற்
கடும்புனலி னீந்திக் கரைவைத்தாற் கல்லா
னெடும்பணைபோ றோணோரா னின்று.

எ-து வெறிவிலக்கித் தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடுநின்றது.

இ-ள். வெறியை விட்டு வேலனார் போக; மறியையும் விடுக்க; கள்ளையும் அக்கள்ளினை நுகர்வார்க்கீக; இப்பழியிலாதாள் ஊழ்வலியாற் கடும்புனலுட் பாய்ந்து நீந்தித் தன்னை யெடுத்துக் கரையின்கண் வைத்தாற்கல்லது நெடிய வேய்போன்ற தோளை நல்காள் இறந்துநின்று; **எ-று.** (க௨)

* 'ஒண்ணிணப்பலி யொக்குவல்' என்பது **திருச்சிற்றம்பலக் கோவை.** (உ௩ரு.)

கங ஒருவரை போலெங்கும் பல்வரையுஞ் சூழ்ந்த
வருவரை யுள்ள தாஞ் சீறூர்—வருவரையு
ளைவாய நாகம் புறமெல்லா மாயுங்காற்
கைவாய நாகஞ்சேர் காடு.

எ-து நெறியினதருமை கூறித் தோழி இரவுக்குறிமறுத்தது.

இ-ள். ஒரு மலைபோல எல்லா மலையும் தம்முள் அளவொக்க உயர்ந்து சூழ்ந்த அரிய எல்லையுள் உள்ள தாம் எங்கள் சீறூர்; நீவரும் அவ்வெல்லையுள் உள்ளகத்தின்கண் உள்ளன ஐந்துவாயையுமுடைய நாகங்கள்; புறத்துள்ளன ஆராயுங்காற் கையொடுசேர்ந்த வாயையுடைய யானைகள் சேர்ந்தகாடுகள்; எ-று. (கங)

கச வருக்கை வளமலையுண் மாதரும் யானு
மிருக்கை யிதன்மேலே யாகப்—பருக்கைக்
கடாஅமால் யானை கடிந்தானை யல்லாற்
றொடாஅவா லென்றோழி தோள்.

எ-து. செவிலிக்குத் தோழி அறத்தொடுநின்றது.

இ-ள். வருக்கைப் பலாவினையுடைய வளமலையின்கண் மாதரும் யானும் எமக்கிருக்கையாகிய பரண்மேலேயிருந்தேமாகப், பெரிய கையினையுங் கடாத்தையும் பெருமையையும் உடைய யானையைத் துரந்து கடிந்தானை யன்றித் தீண்டாவால், என்றோழியுடைய தோள்கள்; எ-று. (கச)

கரு வாடாத சான்றோர் வரைவெதிர் கொண்டிராய்க்
கோடாது நீர்கொடுப்பி னல்லது—கோடா
வெழிலு முலையு மிரண்டிற்கு முந்நீர்ப்
பொழிலும் விலையாமோ போந்து.‡

எ-து தலைமகள் சான்றோரை வரைவுவேண்டி விடுத்தவிடத்துத் தலைமகள்தந்தைக்குந் தமையன்மார்க்கும் நற்றாய் அறத்தொடுநின்றது.

இ-ள். தள்ளாத சான்றாண்மையையுடையார் வரவை எதிர்கொண்டிராய்க் கோடாது உடம்பட்டு நீர் கொடுப்பினன்றித் தளராத அழகும் முலையும் என்னும் இரண்டிற்கும் முந்நீராற் சூழப்பட்டவுலகும் விலையாமோ நிரம்பி; எ-று. (கரு)

‡ இதுவும் உசாதலாயடங்கும் என்பர் நச்சினார்க்கினியர். (தொல். பொ. பொருளி. கங)

குறிஞ்சி.

௧௫ நாணக நாறு நனைகுழலா ளல்கித்தன்
பூணக நேரளவும் போகாது—பூணக
மென்றே னிரண்டாவ துண்டோ மடன்மாமே
னின்றேன் மறுகிடையே நேர்ந்து.

எ-து தோழி சேட்படுத்தவிடத்துத் தலைமகன்றனதாற்றாமையாற்சொல்லியது.

இ-ள். நாகநாண்மலர்நாறும் தேனால் நனையப்பட்ட குழலாள் எனக்கு நல்கித் தன்னுடைய பூண்மார்பினை நேருமளவும் என் மார்பினின்றும் அவ்வெலும்பாற் செய்த பூண்போகாதென்று நினைக்குச் சொல்லினேன்; இனி யிரண்டாவது வேறொரு சொல்லுண்டோ? பனைமடலாற் செய்யப்பட்ட மாவினையூரத் துணிந்துநின்றேன், தெருவின்கணேயுடன்பட்டு; **எ-று.** (௧௫)

௧௬ அறிகவளை யைய விடைபாட வாயாயச்
சிறிதவள்செல் லாளி றுமென் றஞ்சிச்—சிறிதவ
ணல்கும்வாய் காணாது நைந்துருகி யென்னெஞ்ச
மொல்கும்வா யொல்க லுறும்.

எ-து நின்னுற் சொல்லப்பட்டவளை அறியேனலோ என்ற தோழிக்குத் தலைமகனறிய வுரைத்தது.†

இ-ள். அறிவேன் யான் அவளை; தன்னுடைய மெல்லிய இடைவருந்த, மடவாய்! சிறிதுமவள் நடவாளாக இறுமிறும் என்றஞ்சி அவள் எனக்குச் சிறிதும் அருளுநெறிகாணாது தளர்ந்துருகி என்னெஞ்சம் அவளொல்கி நடக்குந்தோறும் பின்சென்று தளர்தலுறும்; **எ-று.**

இதனுள் ஆய என்பது வருந்த என்றதாம். (௧௬)

௧௭ மன்னுங்கொ லீது ‡விளவேங்கை நாளுரைப்பப்
பொன்னும்போர் வேலவர் தாம்புரிந்த—தென்னே
மருவியா மாலை மலைநாடன் கேண்மை
யிருவியா மேனை விளி.§

* இது சாக்காடு குறித்தது எனக்கொள்வர் நச்சினார்க்கினியர். (தொல். பொ, கள, ௧௧)

† நச்சினார்க்கினியரும் இதுவே கருத்தாகக்கொள்வர். (தொல், பொ, கள, ௧௧)

‡ 'இனவேங்கை' என்பதும் பாடம்.

§ இது தினையரிகின்றமையுஞ் சுற்றத்தார் பொருள்வேட்கையுங் கூறியது என்பர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல். பொ. கள- ௨௩)

எ-து பகற்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி செறிப் பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

இ-ள். *தகுதியில்லாத இளவேங்கை நாட்சொல்ல இனிக்குரலொழிந்து இருவியாய்க் கழியுந்தினையெல்லாம்; எந்தையும் என்னையன்மாருமாகிய போர்வேலவர் இவட்குப் பரிசமாக மிகவிரும்புகின்றது பொன்னும்; ஆதலாற் பயிலப்பழகிவருந்தன்மையையுடைய மலைநாடன்கேண்மை யினியென்னாய் விளையுங்கொல்லோ! என்னே! எ-று.* (கஅ)

கக பாலொத்த வெள்ளருவி பாய்ந்தாடிப் பல்பூப்பெய்
தாலொத்த வைவனங் காப்பாள்கண்—வேலொத்தென்
னெஞ்சம்வாய்ப் புக்கொழிவு காண்பானோ காண்கொட
வஞ்சாயற் கேநோவல் யான்

எ-து பின்னின்ற தலைமகன் தோழி துறைமறுமற் றனதாற்றமைமீதூர் சொல்லியது.

இ-ள். *பால்போன்ற வெள்ளருவியைப் பாய்ந்தாடிப், பலபூக்களையும் பெய்து பரப்பினாற்போலப் பூங்கொடிகள் பரந்த ஐவனப்புனத்தைக் காப்பாள் கண்கள், வேல்போன்று எனது நெஞ்சத்தின்கண் வாவிப்புக்கு என்னுயிரை ஒழிவுகாணவேண்டியோ புறம்போகாது உள்ளே அடங்கின; இத்துணை வேண்டுமோ? அவளுடைய அழகிய மேனிக்கே நோவாநின்றேன் யான்; எ-று.* (கக)

உ0 நாள்வேங்கை பொன்விளையு நன்மலை நன்னாட [வேங்கை
கோள்வேங்கை போற்கொடியா ரென்னையன்மார்—கோள்
யன்னையா னீயு மருந்தழையா மேலாமைக்
கென்னையோ நாளை யெளிது.‡

எ-து கையுறைமறை.

இ-ள். *வேங்கை நாண்மலர் பொன்விளைவிக்கும் நன்மலை நாடனே! கோள்வேங்கைபோற் கொடியார் என் ஐயன்மார்; நீயுங் கோள்வேங்கையனையையாதலான் இன்று நீயும் இங்கே நிற்கின் மிகப்போர் விளையும்; நீ கொணர்ந்த தழையை யாங்கொள்ளாமைக்கு வேறு காரண மென்னை? நாளை நீ கொண்டு வந்தால் எளிது; எ-று.* (உ0)

இது பகற்குறியிரந்தது எனக்கொள்வர் நச்சினார்க்கினியர். (தொல். பொ. களா. கூகூ)

‡ இது கையுறை மறுத்துப் பின்வருக என்றது என்றார் நச்சினார்க்கினியரும். (தொல். பொ. களா. உகூ.)

உக. பொன்மெலியு மேனியாள் பூஞ்சுணங்கு மென்முலைக
ளென்மெலிய வீங்கினவே பாவமென்—றென்மெலிவிற்
கண்கண்ணி வாடாமை யானல்ல வென்றாற்றா
ளுண்கண்ணி வாடா ளுடன்று.

எ-து ஆற்றாய தலைமகனைத் தோழி ஏன்றுகொண்டு கையுறையெதிர்ந்தது.

இ-ள். பொன்றளரும் மேனியாள் வேங்கைப்பூப்போன்ற சுணங்கினையுடைய மென்முலைகள் எற்றுக்கு யான்மெலியப் புடைத்து வீங்கின, என்னை பாவமென்று சொல்லி நீ மெலிதற்குக் காரணமென்னை? நீ கொணர்ந்த நறுங்கண்ணிகள் வாடாதவகை யான் கொண்டு சென்று இவை நல்ல என்று காட்டினால், அவ்வுண்கண்ணிதான் மாறுபட்டுத் துன்புறாள் வாங்கும்; எ-று. (உக)

உஉ. கொல்யானை வெண்மருப்புங் கொல்வல் புலியதளு
நல்யானை நின்னையர் கூட்டுண்டு—செல்வார்தா
மோரம்பி னெய்து போக்குவர்யான் போகாம
லீரம்பி னெய்தா யின்று.

எ-து பகற்குறிக்கட் டலைமகள் குறிப்பன்றிச் சார்கிலாத தலைமகன் மனதாற்றாமை சொல்லியது.

இ-ள். கொல்யானைகளினுடைய வெண்மருப்பையுங் கொலைவல்ல புலித்தோல்களையும் நல்யானை போன்ற நின் ஐயர் நிறைகொண்டொழுதுவார், இப்புனத்தினைகட் பிறர் வருவாரை ஓரம்பினாலெய்து போக்குவர்; யான் பிழைத்துப் போகாதவகை நின் கண்ணென்னு மீரண்டம்பினால் எய்தாய் இன்று; எ-று. (உஉ)

உங. பெருமலை தாநாடித் தேன்றுய்த்துப் பேறு
தருமலை மாய்க்குமவர் தங்கை—தருமுலைக்கு
நாணழிந்து நல்ல நலனழிந்து நைந்துருகி
யேணழிதற் கியாமே யினம்.

எ-து நின்னாற் குறிக்கப்பட்டாளை யானறியேனென்ற தோழிக்குத் தலைமகன் கூறியது: பாங்கற்குக் கூறியதூஉமாம்.

* இஃது 'இடம் பெற்றுத்தழாஅல்' என்பர் நச்சினார்க்கினியர். (தொல். பொ. களா. கக)

இ-ள். பெருமலை யெங்கும் தாம்புக்குநாடித் தேன்வாங்கி நுகர்ந்து மனத்தின்கண் ணுடங்கிப் பாதுகாவாது அருமலைபோன்றிருந்த யானைகளை ப்பிணித்துக்கொள்வாருடைய தங்கையுடைய திருமுலைக்குத்தோற்று நாண ழிந்து மிக்க அறிவு முதலாயின குணங்கள் நான்குமழிந்து தளர்ந்துருகி வலியழிதற்கு யாமமைந்தேம் ; எ-று. (உ௩)

உ௪ நறுந்தண் டகரம் வகுள மிவற்றை
வெறும்புதல்போல் * வேண்டாது வேண்டி—யெறிந்துழுது
செந்தினை வித்துவார் † தங்கை பிறர்நோய்க்கு
நொந்தினைய வல்லளோ நோக்கு.

எ-து தோழி துறைமறுமற் றலைமகள் றனதாற்றமைமிகுதி சொல்லியது.

இ-ள். நறுவிய குளிர்ந்த தகரம், வகுளம் என்னுமிவற்றைப் பயன்ப டாத வெறும்புதல்போல விரும்பாது வெட்டியுழுது, விரும்பிச் செந்தினை யை வித்துவார் தங்கை பிறர்கொண்ட நோய்க்கு நொந்திரங்க வல்லளோ ? ஆராய்ந்து பாராய் தோழி ; எ-று. (உ௪)

உ௫ கொல்லியல் வேழங் குயவரி கோட்பிழைத்து
நல்லியற் றம்மின நாடுவபோ—னல்லிய
ளுமவேற் கண்ணு ணடுநடுப்ப வாரலோ
வேமவே லேந்தி யிரா.

எ-து தோழி தலைமகனை நெறிவிலக்கி வரைவுக்கடாயது.

இ-ள். கொல்லும் இயல்பினையுடைய யானைகள் புலியினாற் கொல்லப் படுதலைத் தப்பி மிக்க இயல்பினையுடைய தங்கூட்டத்தைத் தேடுவதுபோ லும் ; ஆதலான் மிக்கவியல்பினையுடைய அச்சத்தைச் செய்யாநின்ற வேல் போன்ற கண்ணுள் நடுநடுங்கும்வகை வாராதொழிவாயாக, அரணாகிய நின் வேலையேந்தி இரவின்கண் ; எ-று. (உ௫)

உ௬ கருங்கா லினவேங்கை கான்றபூக் கன்மே
லிருங்கால் வயவேங்கை யேய்க்கு—மருங்கான்

---

* வேண்டாது எறிந்துழுது, வேண்டிவித்துவார் என்க.

† இது தலைவியைப் பேதைமையூட்டியது எனக்கொள்வர் நச்சினார்க்கினியர். (தொல். களவு. உ௩)

மழைவளருஞ் சார லிரவரின் வாழா
ளிழைவளருஞ் சாய லினி.

இதுவுமது.

இ-ள். கருங்காலினையுடைய இனவேங்கை கன்மேலுகுத்த பூக்கள் பெரியதாளினையுடைய வயப்புலியை யொக்கின்ற மருங்கான்மழைவளருஞ் சாரலானே இரவின்கண் நீ வரின் உயிர்வாழமாட்டாள், இழைவளருஞ் சாயலாள் ; எ-று. (உசு)

உஎ பனிவரைநீள் வேங்கைப் பயமலைநன் னாட
வினிவரையா யென்றெண்ணிச் சொல்வேன்—முனிவரையு
ணின்றான் வலியாக நீவர யாய்கண்டா
ளொன்றாள்காப் பீயு முடன்று.

எ-து தோழி படைத்துமொழிகிளவியான் வரைவுகடாயது.

இ-ள். குளிர்ந்த குவடுகளையும் நீண்ட வேங்கைமரங்களையும் உடைய பயமலை நாடனே ! இதற்குமுன்பு வரைந்திலையாயினும் இனி வரைந்துபுகுதாய் என்று நினக்கு ஆராய்ந்து சொல்வேன்; வெறுக்கத்தக்க மலையின்கண் நின்தாளாண்மையே வலியாக இரவின்கண் நீவர எம் அன்னை கண்டாள்; இனி எங்களோடு பகைத்து வெகுண்டு மிக்க காவலை எமக்குத்தரும் ; எ-று.

உஅ மேகந்தோய் சாந்தம் விசைதிமிச காழகி
னாகந்தோய் நாக மெனவிவற்றைப—போக
வெறிந்துழுவார் தங்கை யிருந்தடங்கண் கண்டு
மறிந்துழல்வா னேவிம் மலை.

எ-து தலைமகன் சொன்ன குறிவழியேசென்று தலைமகளைக்கண்டு பாங்கன் சொல்லியது.

இ-ள். முகிலைத் தோயாநின்ற சந்தனமும், விசைமரமும், திமிசும், காழகிலும், துறக்கத்தைச் சென்று தோயாநின்ற நாகமரமும் என்று சொல்லப்பட்ட இவையெல்லாம் போக வெட்டிப் புனமுழுவார் தங்கையாகிய இவளுடைய இருந்தடங்கண் கண்டுவைத்தும், இங்குநின்றும் மீண்டு அங்கு வரவல்லஎம்பெருமான் இத்தோன்றுகின்றமலைபோல் நிலையுடையன் எ-று.

உகூ பலாவெழுந்த பால்வருக்கைப் பாத்தி யதனோர்
நிலாவெழுந்த வாமண னீடிச்—சுலாவெழுந்து

கான்யாறு கால்சீக்க காந்தளம்பூந் தண்பொதும்பர்
தானுறத் தாழுந்த விடம்.

எ-து பகற்குறிக்கண் இடங்காட்டியது.

இ-ள். பலாவெழுந்த மருங்கின்கண் வருக்கைப்பலாக்களாற் பகக்கப் பட்டதனடுவே நிலாவொளி மிக்க ஒழுகிய மணலுயர்ந்து வளர்ந்து தோன் றிக், கான்யாறுகள் இடங்களெல்லாஞ்சீத்த காந்தளம்பூந் தண்பொதும்பர் தான்விரைகமழ்ந்து தழைத்தவிடம், யாங்கள் பகலின்கண் விளையாடுமிடம்; எ-று. (உக)

கூ0 திங்களுள் வில்லெழுதித் தேராது வேல்விலக்கித்
தங்களு ளாளென்னுந் தாழ்விறு—லிங்கட்
புனங்காக்க வைத்தார்போற் பூங்குழலைப் போந்தென்
மனங்காக்க வைத்தார் மருண்டு.

எ-து பாங்கற்குத் தலைமகன் கூறியது.

இ-ள். ஒரு நிறைமதியின்கண்ணே இரண்டு வில்லை எழுதிப் பிறருயி ரையுண்ணுமென்று ஆராயாது இரண்டு வேலினையழுத்தித், தங்கள் குலத் துள்ளாளொருத்தி யென்று தாங்கள் கருதப்படுந தாழ்வு காரணத்தால் இவ் விடத்தின்கட் டினைப்புனத்தைக் காக்க வைத்தார்போலப் பூங்கொடியை என் மனத்தைப்போந்து காக்கவைத்தார், அறிவின்றி; எ-று. (கூ0)

கூக தன்குறைபி தென்னான் றழைகொணருந் தண்சிலம்ப
னின்குறை யென்னு நினைப்பினனுய்ப்—பொன்குறையு
நாள்வேங்கை நீழலு ணண்ணு னெவன்கொலோ
கோள்வேங்கை யன்னான் குறிப்பு.

எ-து தோழி தலைமகளை மெலிதாகச் சொல்லித் துறைநயப்பக் கூறி யது.

இ-ள். தன்காரியம் இது என்று எனக்கு விளங்கச் சொல்லான், தழை யைக்கொண்டுவந்தான், தண்சிலம்பையுடையான் நின்னுன் முடியுங் கருமம் இது என்னுங் கருத்தினனுய்ப் பொன்னிறந்தளரும் நாண்மலர்களையுடைய வேங்கை நீழலின்கண்ணுஞ் சிறிதுபொழுதுஞ் சார்ந்திரான், என்னைகொல் லோ! கோள்வேங்கையன்னனது கருத்து; எ-று. (கூக)

குறிஞ்சி முற்றியது.

உ.—நெய்தல்.

௬உ பானலந் தண்கழிப் பாடறிந்து தன்னைமார்
நூனல நுண்வலையா னொண்டெடுத்த—கானற்
படுபுலால் காப்பாள் படைநெடுங்கண் ணோக்கங்
கடிபொல்லா வென்னையே காப்பு.

எ-து பாங்கற்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நெய்தற்பூக்களையுடையதண்கழியின்கண் மீன்பாட்டை தன்னைமார் நூலாற் செய்யப்பட்ட நல்ல நுண்ணிய வலையான் முகந்தெடுத்த படுபுலாலைக் கானலின்கணிருந்து காப்பாள் படைநெடுங்கண் ணோக்கம் படுபுலாலைக் காக்கமாட்டா தென்னையே காக்கும் அத்துணை; எ-று. (க)

௬௬. பெருங்கடல் வெண்சங்கு காரணமாப் பேணு
திருங்கடன் மூழ்குவார் தங்கை—யிருங்கடலுண்
முத்தன்ன வெண்முறுவல் கண்டுருகி நைவார்க்கே
யொத்தனம் யாமே யுளம்.

இ து வு ம து .

இ-ள். பெருங்கடலுள் வெண்சங்கு பெறுதலே காரணமாகத் தங்களுயிரைப் பாதுகாவாது பெருங்கடலினுள்ளே குளிப்பார் தங்கையுடைய இருங்கடலின்முத்தன்ன வெண்முறுவல் கண்டுருகி நைவார்க்கே பொருந்தி யாம் மேவியுளம்; எ-று. (உ)

௬௪. தாமரை தான்முகமாத் தண்ணடையீர் மாநீலங்
காமர்கண் ணாகக் கழிதுயிற்றுங்—காமருசீர்த்
தண்பரப்ப பாயிரு ணீவரிற் றாழ்ந் கோதையாள்
கண்பரப்ப காணீர் கசிந்து.

எ-து புணர்ந்து நீங்குந் தலைமகனைக் கண்ணுற்றுநின்ற தோழி வரைவு கடாயது.

இ-ள். தாமரை மலர்கள் தாமே முகமாகக் குளிர்ந்த இலையையுடைய ஈரத்தையுடைய மாநீலமலர்கள் காதலிக்கப்படுங் கண்ணாக, அக்கண்களைக் கழிக்கட்டுயில்வியாநின்ற காமருசீர்த் தண்பரப்பையுடையானே! பெரிய இருளின்கண் நீவரிற் றாழ்ந்த கோதையையுடையாள் இரங்கி அவள் கண்கள் நீர்பரப்ப காணாய்; எ-று. (௩)

கரு. புலாலகற்றும் பூம்புன்னைப் பொங்குநீர்ச் சேர்ப்ப
நிலாவகற்றும் வெண்மணற்றண் கானற்—சுலாவகற்றிக்
கங்குனீ வாரல் பகல்வரின்மாக் கவ்வையா
மங்குனீர் வெண்டிரையின் மாட்டு.

எ-து இரவும் பகலும் வாரலென்று தலைமகனைத் தோழி வரைவு கடாயது.

இ-ள். புலானாற்றத்தை நீக்கும் பூக்களையுடைய புன்னைப் பொங்கு நீர்ச்சேர்ப்பனே! நிலாவினதொளியை வென்று நீக்கும் வெண்மணற்றண் கானலின்கட் கங்குலின்கண்ணே வருதலினாலுளவாகி வருந்தலைப் பெருக்கி நீ வாராதொழிக; பகல்வருவையாயிற் பிறரால் அலர்தூற்றப்படுங் கவ்வை பெருகும், மங்குல் போன்ற நீரையும் வெண்டிரையையுமுடைய கடன் மருங்கின்; எ-று. (சு)

கசு முருகுவாய் முட்டாழை நீண்முகைபார்ப் பென்றே
குருகுவாய்ப பெய்திரை கொள்ளா—துருகிமிக
வின்னா வெயில்சிற கான்மறைக்குஞ் சேர்பபநீ
மன்னா வரவு மற.

எ-து தோழி வரைவுகடாயது.

இ-ள். விரைவாய்த்த முட்டாழையினது நீண்முகையைக் குஞ்சு என்றுகருதிக் குருகுகள் அம்முகைவாயிலே இரையைப்பெய்து தாம் அவ்விரையைக்கொள்ளாதுருகி மிகவின்னாத வெயிலைத் தஞ்சிறகான் மறைக்குஞ் சேர்ப்பையுடையானே! நீ இங்குவரும் நிலையாத வரவினை மறந்து நிலைக்கும்வழிவினைச் செய்வாயாக; எ-று. (ரு)

கஎ. ஓதநீர் வேலி யுரைகடியாப் பாக்கத்தார்
காதனீர் வாராமை கண்ணோக்கி—போதநீ
ரன்றறியு மாதலால் வாரா தலரொழிய
மன்றறியக் கொள்ளிர் வரைந்து.

இ து வு ம து .

இ-ள். ஓதநீர் வேலியையுடைய பாக்கத்தார் உரையாற் கடியாது உம்மேலுள்ள காதலாற்றுன்புற்று இவள் கண்கள் நீர்வாராதவகை இவண் மாட்டு வேறுபாட்டைப்பார்த்து முன்பு நீரவட்குச்சொல்லிய வஞ்சினத்தை

ஓதநீரறியுமாதலான், இவ்வாறு வாராது அலரொழியும்வகை மன்றத்தா ரறிய வரைந்து கொள்ளீர்; எ-று. (சு)

௩அ. மாக்கடல்சேர் வெண்மணற் றண்கானற் பாய்திரைசேர்
மாக்கடல்சேர் தண்பரப்பன் மார்பணங்கா—மாக்கடலே
யென்போலத் துஞ்சா யிதுசெய்தார் யாருரையா
யென்போலுந் துன்ப நினக்கு.

எ-து காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

இ-ள். பெருங்கடலினின்னே வந்து சேர்ந்த வெண்மணற் றண்கான லின்கண் வந்து பரவாநின்ற திரைசேர்ந்த மாக்கடலைச்சேர்ந்த தண்பரப் பினையுடையான் மார்பினால் வருத்தப்படாத பெருங்கடலே! என்னைப் போலக் கண்டுஞ்சு கின்றிலை; இக்கண்டுஞ்சாமையைச் செய்கின்ற என் போலுந் துன்பத்தை நினக்குச் செய்தார் யாவர் சொல்லாய்? எ-று. (எ)

௩௯. தந்தார்க்கே யாமாற் றடமென்றோ ளின்னநாள்
வந்தார்க்கே யாமென்பார் வாய்காண்பாம்—வந்தார்க்கே
காவா விளமணற் றண்கழிக் கானல்வாய்ப்
பூவா வளஞாழற் போது.

எ-து நொதுமலர் வரைந்து புகுந்த பருவத்துத் தோழி செவிலிக்கறத் தொடுநின்றது.

இ-ள். வந்து சேர்ந்தார்க்கு எமமாம் இளமணற் றண்கழிக் கானலி டத்து வந்து, முன்பு பூவாதேபூத்த இளஞாழற்பூவினை இவட்குத் தந்தவர் க்கேயாமால், இவள் தடமென்றோள்; இந்நாள் வந்துவரையப் புகுந்தார் க்காமென்பாருடைய மெய்யுரையைக் காண்பாம்; எ-று. (அ)

௪0 தன்றுணையோ டாடு மலவனையு நாரைக்கா
யின்றுணையோ டாட விசையுமோ—வின்றுணையோ
டாடிரைப் பீயாயி னந்நோய்க்கென் றெந்தென்று
போயினான் சென்றான் பரிந்து.

எ-து வலிதாகச் சொல்லித் துறைநயப்பித்தது.

இ-ள். தன்பெடைஞெண்டொடு ஒன்புற்று விளையாடும் அலவனையும் என்னையும் பார்த்து, 'என்னுடைய இனியதுணையோடு இப்பெற்றிபோல ஆட எனக்குக்கூடுமோ? நின்னுடைய இன்றுணையாகிய பெடைஞெண்டொடு

னே விளையாடினும் நீயாயிற் பிரிவுத்துன்பம் அறியாயாதலான், அப்பெற்றிப் பட்ட நினக்கு என்பிரிவுத்துன்பத்தைச் சொல்லி நொந்து என்னை என்று சொல்லிப்போயினவன் பின்னைவந்து மேவித் தோன்றுகின்றிலன் என் செய்தானோ! எ-று. (க)

சக உருகுமா றுள்ள மொருநாளு மன்றாற்
பெருகுமா னம்மலர் பேணப்—பெருகா
வொருங்குவான் மின்னோ டுருமுடைத்தாய்ப் பெய்வா
னெருங்குவான் போல நெகிழ்ந்து.

எ-து தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழியாற் சொல்லெடுக்கப்பட்டுத் தலைமகள் தனதாற்றாமையாற் சொல்லியது.

இ-ள். ஒருங்கு பெருகி வாலிய மின்னோடு உருமுடைத்தாகிப் பெய்ய வேண்டி நெருங்குகின்ற மழைபோலப் பெருகாநின்றது, ஏதிலார் விரும்பும்படி நம்மலரானது; ஆதலான் நம்முள்ளம் ஒருநாளுமின்றியே பலநாளும் நெகிழ்ந்துருகாநின்றது; எ-று. (கo)

சஉ *கவளக் களிப்பியன்மால் யானைசிற் றாளி
தவழ்த்தா னில்லா ததுபோற்—பவளக்
கடிகை யிடைமுத்தங் காண்டொறு நில்லா
தொடிகை யிடைமுத்தந் தொக்கு.

எ-து நயப்பு : கையுறையுமாம்.

இ-ள். கவளத்தையுடைய களிப்பியன்ற மால்யானை, அரிமாவின் குருளை தான் நடைகற்கும்பருவத்தும் அஞ்சி யெதிர்நில்லாததுபோல, இவளுடைய அதரமாகிய பவழத்துண்டத்தினிடையரும்பும் முறுவலாகிய முத்தங்களைக் காணுந்தோறுந்தோற்றுநில்லா, இவள் கையிடைத்தொடியின்கண் அழுத்திய முத்தங்கள் திரண்டு; எ-று. (கக)

சங கடற்கோ டிருமருப்புக் கால்பாக னாக
வடற்கோட் டியானை திரையா—வுடற்றிக்
கரைபாய்நீர் சேர்ப்ப கனையிருள் வாரல்
வரைவாய்நீ யாகவே வா.

* நச்சினார்க்கினியர் இதனைக் கையுறைகொண்டுவந்து கூறியதாகக் கொண்டு, இதன்கண் "நின்வாயிதழையும் எயிற்றையும் காணுந்தோறும் நில்லா, என் கையிடத்தில் இருக்கின்ற பவளக்கொடியும் முத்தும் என்க" என வுரைப்பர். (தொல். பொ. களவு. கக.)

எ-து. தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாயது.

இ-ள். கடலின்கட் சங்குகளே பெரியமருப்பாகக் காற்றே பாகனாகத் திரையே அடற்கோட்டியானையாக வருத்திக் கரையைக் குத்துகின்ற நீண்ட சேர்ப்பையுடையானே! செறிந்த இருளின்கண் வாராதொழிக ... (எ-று)

சச கடும்புலால் புன்னை கடியுந் துறைவ
படும்புலாற் புட்கடிவான் புக்க—தடம்புலாந்
தாழைமா ஞாழற் றதைந்துயர்ந்த தாழ்பொழி
லேழைமா னோக்கி யிடம்.

எ-து பகற்குறியிடங்காட்டியது.

இ-ள். மிக்கபுலானாற்றத்தைப் புன்னைப்பூக்கள் நீக்குந் துறைவனே! புலாலிற்பட்ட புள்ளைக்கடியவேண்டிப் புக்கவளைமானோக்கிவிளையாடுமிடம், பெரியபுல்லாகிய தாழையும் ஞாழலும் நெருங்கியுயர்ந்ததாழ்பொழில்; எ-று.

சரு தாழை தவழ்ந்துலாம் வெண்மணற் றண்கானன்
மாழை நுளையர் மடமக—ளேழை
யிணைநாடி யில்லா விருந்தடங்கண் கண்டுந்
துணைநாடி னன்றே மிலன்.

எ-து தலைமகன் சொல்லிய குறிவழியறிந்து தலைமகளைக்கண்ட பாங்கன் தலைமகனை வியந்து சொல்லியது.

இ-ள். தாழைகள் படர்ந்து பரக்கும் வெண்மணலையுடைய தண்கானலின்கண் வாழும் மாழைமையையுடைய நுளையர்மடமகளாகிய இவ்வேழையுடைய ஒப்புவமை நாடியில்லாத இருந்தடங்கண்கண்டுந் துணையை நாடிய எம்பெருமான் ஒரு குற்றமுமிலன்; எ-று. (கசு)

சசு தந்தாயல் வேண்டாவோர் நாட்கேட்டுத் தாழாது
வந்தானீ யெய்துதல் வாயான்மற்—றெந்தாய்
மறிமகர வார்குழையாள் வாழாணீ வார
லெறிமகரங் கொட்கு மிரா.

எ-து தோழி நெறிவிலக்கி வரைவுகடாயது.

இ-ள். சில்லைக் கொணர்ந்து ஆராயல்வேண்டுவதில்லை; நல்லதொரு நாட்கேட்டு நீட்டியாதே நீவரைதற்கு வந்தால் இவளை யெய்துதல் மெய்ம்மையால எம்மிறைவனே! எறிசுறுக்கள் கழியெங்குஞ் சுழலுமிராவின்கண் வா

ரல் : வரின், மறிமகர வார்குழையாள் உயிர் வாழாள் ; எ-று. (கரு)

சஎ பண்ணாது பண்மேற்றே பாடுங் கழிக்கான
லெண்ணாது கண்டார்க்கே யேரணங்கா—லெண்ணாது
சாவார்சான் றாண்மை சலித்திலா மற்றிவளைக்
காவார் *கயிறுரீஇவிட் டார்.

எ-து பாங்கன் றலைமகளைக் கண்டு தலைமகளை வியந்துசொல்லியது.

இ-ள். யாழினைப் பண்ணாது பண்மேற்சேரத் தேன்கள்பாடுங் கழிக் கானலின்கண் ஆராயாதே வந்து கண்டார்க்கே அழகிய தெய்வங்களாம், ஆத லான், அறிவினாராயாது இறந்துபடுவார் சான்றாண்மையின்கண் வேறு பட்டிலாமற்றிவளைக்காவாது கயிறுரீஇவிட்டார் சான்றாண்மையின் வேறு பட்டார் ; எ-று. (கசு)

சஅ திரைமேற்போந் தெஞ்சிய தெண்கழிக் கானல்
விரைமேவும் பாக்கம் விளக்காக்—கரைமேல்
விடுவாய்ப் பசும்புற விப்பிகான் முத்தம்
படுவா யிருளகற்றும் பாத்து.†

எ-து தலைமகற்கு இரவுக்குறி மறுத்தது.

இ-ள். திரைமேற்போந்து கரைமேலொழிந்த விடுவாயையும் பசும்புற த்தையுமுடைய இப்பிகான்ற முத்தம், தெண்கழிக்கானலின் விரைமேவும் பாக்கம் ஒளியுண்டாம்வகை இருள்படுமிடமெல்லாம் அவ்விருளைப் பகுத் தகற்றும் ; எ-று. (கஎ)

சகூ எங்கு வருதி யிருங்கழித் தண்சேர்ப்ப
பொங்கு திரையுதைப்பப் போந்தொழிந்த—சங்கு
நரன்றுயிர்த்த நித்தில நள்ளிருள்கால் சீக்கு
வரன்றுயிர்த்த பாக்கத்து வந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். எவ்விடத்தானே வருவாய் இருங்கழித்தண் சேர்ப்பனே! பொ ங்குதிரைகளானே யுதைக்கப்பட்டுப் போந்து கரையின்கட் டங்கிய சங்குகள்

---

* "வண்டலர் கோதை வாட்கண் வனமுலை வளர்த்த தாயர், கண்டுயி ருண்ணுங் கூற்றங் **கயிறுரீஇக்** காட்டியிட்டார்." என்றார் **சிந்தாமணியினும்.** (இலக்கணை. அ0.)

† இது பகற்குறி நேர்வாள்போல் இரவுக்குறி விலக்கியது எனக்கொள் வர் **நச்சினார்க்கினியரும்.** (தொல். களவு, உக .)

கதறிப் பொறையுயிர்த்த முத்தங்கள் செறிந்த இருளை இடங்களினின்றுஞ் சீயாநிற்கும்: திரைகொணர்ந்து போதவிட்டனவற்றைக் கண்டார் வானின்று நின்ற பாக்கத்தின்கண் ; எ-று. (கஅ)

ருo திமில்களி றாகத் திரைபறையாப் பல்புட்
டுயில்கெடத் தோன்றும் படையாத்—துயில்போற்
குறியா வரவொழிந்து கோலநீர்ச் சேர்ப்ப
நெறியானீ கொள்வது நேர்.

எ-து தோழி வரைவுகடாயது.

இ-ள். * திமிலே களிறாகத் திரையே பறையாகத் துயில்கெடத்தோன்றும்படை புட்களாகக், கனக்கண்டாற்போலத் தேறமுடியாத களவின் கட்டனியேவரும் வரவினை யொழிந்து, கோலநீர்ச்சேர்ப்பனே! நெறியானே வரைந்து இவளைக்கொள்வது நினக்குத்தகுதி ; எ-று. (கக)

ருக கடும்புலால் வெண்மணற் கானலுறு மீன்கட்
படும்புலால் பார்த்தும் பகர்து—படுபெலாஞ்
சாலிகை போல்வலை சாலப லவுணங்கும்
பாலிகை பூக்கும் பயின்று.

எ-து தலைமகற்குத் தோழி துறைநேர்ந்து பகற்குறியிடமறியச் சொல்லியது.

இ-ள். கடும்புலாலையுடைய வெண்மணற் றண்கழிக்கானலின்கண் இருந்து, யாங்களாங்கடுத்த மீனுகிய படுபுலாலின்கட் புட்டிரியாமற்பார்ப்பேம் : அவற்றை விற்பதுஞ்செய்வேம் ; அக்கானலின்கண் அடும்பெல்லாம் பாலிகைபோலப் பூக்கும்:† சாலிகை விரிந்தாற்போல வலைகளும்உணங்கும்; எ-று

ருஉ திரைபாக னாகத் திமில்களி றாகக்
கரைசேர்ந்த கானல் படையா—விரையாது
வேந்து கிளர்ந்தன்ன வேலைநீர்ச் சேர்ப்பனா
ளாய்ந்து வரைத லறம்.

எ-து தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாயது.

இ-ள். திரையே பாகனாகத் திமிலேகளிறாகக் கரைசேர்ந்த கானலின் கண்ணுள்ள பலபுட்களே படையாக வேந்துகிளர்ந்தன்ன வேலைநீர்ச் சேர்ப்ப

* திமில் - மீன்படகு.

† சாலிகை – மெய்புகுகருவி.

னே! விரையாதே நல்லநாளாராய்ந்தறிந்து வரைந்திவளைக்கோடல் நினக்கற மாவது ; எ-று. (உக)

நூ௩ பாறு புரவியாப் பல்களிறு நீடிமிலாத்
தேறு திரைபறையாப் புட்படையாத்—தேறுத
மன்கிளர்ந்த போலுங் கடற்சேர்ப்ப மற்றெமர்
முன்கிளர்ந் தெய்த்ன் முடி.

இதுவுமது.

இ-ள். பாறே குதிரையாக நீண்டதிமிலே பலகளிறுகளாகத் தெளிந்த திரையே பறையாகப் புட்களே படையாகத் தேருத வேந்துகள் படையெழுந்து கிளர்ந்தனபோலுங் கடற்சேர்ப்பனே! எமருடைய முன்னேசென்று இவளை நீயே புணர்தலை முடிப்பாயாக ; எ-று. (உஉ)

நூச வாராய் வரினீர்க் கழிக்கான லுண்மணன்மேற்
றேரின்மா காலாழுந் தீமைத்தே—யோரிலோர்
கோளுடல் வேண்டா குறியறிவார்க் கூஉய்க்கொண்டோர்
நாளுடி நல்குத னன்று.

இதுவுமது.

இ-ள். வாராதொழிவாயாக : வருவையாயின் நீர்க்கழிக்கானல்தான் நுண்மணன்மேல் நின்றேர் பூண்ட குதிரை காலாழுந்தீமையுடைத்தாதலான் ; ஒத்தகுலத்தார்க்குத் தொடர்ச்சிசோடலை ஐயுற்றாராய்தல்வேண்டா: நிமித்தமறிவாரையழைத்து நல்லதொருநாளை நாடி இவட்குநல்குதல் நன்று; எ-று. (உ௩)

நூரு கண்பரப்ப காணாய் கடும்பனி கால்வறேர்
மண்பரக்கு மாயிருண் மேற்கொண்டு—மண்பரக்கு
மாறுநீர் வேலைநீ வாரல் வரினாற்று
ளோறுநீர் வேலை யெதிர்

இதுவுமது.

இ-ள். இவளுடைய கண்களும் மிக்கநீர்பரப்பகாணாய்: கால்வலிய தேரில் மண்ணெல்லாம் பரக்கும் பெரிய இருண்மேற்கொண்டு உலகமெல்லாம் நிவந்த அலர்பரக்குமாறு, நீருண்ட வேலையுடையாய்! வாரல்: வருவையாயின் இவளுயிர் வாழாள், ஓதமேறுநின்ற நீர்வேலையினெதிரே: எ-று. (உச)

ருசு கடற்கானற் சேர்ப்ப கழியுலாஅய் நீண்ட
வடற்கானற் புன்னைதாழ்ந் தாற்ற—மடற்கான
லன்றி லகவு மணிநெடும் பெண்ணைத்தெம்
முன்றி லிளமணன்மேன் மொய்த்து.

எ-து தலைமகற்கு இரவுக்குறிநேர்ந்த தோழி இடங்காட்டியது.

இ-ள். கடற்கானற்சேர்ப்பனே! கழிகள்சூழ்ந்து நீண்ட மீன் கொலைகளையுடைய கானலின்கண் மிகவும்புன்னை தழைக்கப்பட்டு, பூவிதழையுடைய இக்கானலின்கண் உள்ள அன்றில்கள் அழையாநின்ற அழகியநெடும்பெண்ணையையுடைத்து, எம்மில்லத்தின்முன் இளமணல்களும் மொய்த்து; எ-று.

ருஎ வருதிரை தானுலாம் வார்மணற் கான
லொருதிரை யோடா வளமை—யிருதிரை
முன்வீழுங் கானன் முழங்கு கடற்சேர்ப்ப
வென்வீழல் வேண்டா வினி.

எ-து தோழி வரைவுகடாயது.

இ-ள். வருதிரை தான்வந்து உலவாநின்ற ஒழுகிய மணற்கானலின் கண் ஒருதிரைவந்து பெயர்வதற்குமுன்னே இரண்டுதிரைவந்து வீழாநின்ற கானலின்கண் வந்து முழங்குகடற்சேர்ப்பனே! என்னால் வந்து இப்புணர்ச்சியை விரும்பல்வேண்டா; இனிவரைந்து கொள்வாய்; எ-று. (உசு)

ருஅ மாயவனுந் தம்முனும் போலே மறிகடலுங்
கானலுஞ்சேர் வெண்மணலுங் காணாயோ—கான
னடையெலா ஞாழலுந் தாழையு மார்ந்த
புடையெலாம் புன்னை புகன்று.

எ-து தலைமகற்குத் தோழி பகற்குறிநேர்ந்து இடங்காட்டியது.

இ-ள். மாயவனும் அவன் முன்னோனும் போல, மறிகடலும் கடற்சோலையும் அச்சோலையைச்சேர்ந்த வெண்மணலும் பாராயோ? அக்கடற்சோலையின் நடுவெல்லாம் ஞாழலுந் தாழையுமாயிருக்கும்: நிறைந்த மருங்கெல்லாம் புன்னையாயிருக்கும்: இவற்றையும் விரும்பிப்பாராய்; எ-று.

ருகூ பகல்வரிற் கவ்வை பலவாம் பரியா
திரவரி னேதமு மன்ன—புகவரிய

* "இரவுக்குறி யிடங்காட்டித் தோழி கூறியது" என்றார் நச்சினார்க்கினியரும். (தொல். கள. உங.)

தாழை கவளுந் தரங்கநீர்ச் சேர்ப்பிற்றே
யேழை நுளைய ரிடம்.

எ-து இப்பொழுது வாரலென்று வரைவுகடாயது.

இ-ள். பகல் வருவாயாயின் அலர் பலவுமுளவாம்; அவ்வலர்க்கு இரங்காதே இரவுவருவையாயின் ஊறுவரும்: ஏதமும் பலவுளவாம்; உள்புகுதற்கரிய தாழையடர்ந்த திரைநீர்ச் சேர்ப்பையுடைத்து, எங்கள் ஏழைநுளையர் வாழுமிடம்; எ-று. (உஅ)

கூ0 திரையலறிப் பேராத் தெழியாத் திரியாக்
கரையலவன் காலினாற் காணுக்—கரையருகே
நெய்தன் மலர்கொய்யு நீணெடுங் கண்ணினாண்
மைய னுளையர் மகள்.

எ-து பாங்கற்குத் தலைமகன் கூறியது.

இ-ள். திரைகள் அலறிப்பெயரும்வகை தெழித்துத்திரிந்து கரையின்கண் அலவன்களைத் தன் காலினாலாராய்ந்து, கரையருகே நின்ற நெய்தன் மலர்களைக் கொய்யாநிற்கும் நீளிய நெடுங்கண்ணினாள் நுளையருடைய மையன் மகள்; எ-று. (உகூ)

கூக அறிகரிதி யார்க்கு மரவநீர்ச் சேர்ப்ப
நெறிதிரிவா ரின்மையா வில்லை—முறிதிரிந்த
கண்டலந்தண் டில்லை கலந்து கழிசூழ்ந்த
மிண்டலந்தண் டாழை யிணைந்து.

எ-து தலைமகற்குத் தோழி இரவுக்குறிமறுத்தது.

இ-ள். யார்க்கும் அறிதலரிது, ஓசையையுடைய நீர்ச்சேர்ப்பனே! எங்குந்திரிவாரில்லாமல் வழியில்லை: தளிர் சுருண்டிருந்த கண்டலும், அழகிய தண்டில்லைகளும், தம்முண் மிடைந்து கழியைச் சூழ்ந்த மிண்டன் மரங்களும், தாழைகளும் இடைப்பட்டு; எ-று. (௩0)

கூஉ வில்லார் விழவினும் வேலாழி சூழுலகி
னல்லார் விழவகத்து நாங்காணே—நல்லா
யுவர்க்கத் தொரோவுதவிச் சேர்ப்பனைப் பாரைச்
சுவர்க்கத் துளராயிற் சூழ்.

எ-து தலைமகளை ஒருநாட் கோலஞ்செய்து அடியிற்கொண்டு முடிகாறு நோக்கி 'இவட்குத் தக்கான் யாவனுவன்கொல்லோ' என்றராய்ந்த செவிலிக்குத் தோழி அறத்தொடுநின்றது.

இ-ள். *வில்லுழவர் காரணமாகத் தொடங்கிய விழவகத்தும் நல்லாராகிய வனிதையர் காரணமாகத் தொடங்கிய விழவகத்தும் எல்லா மாந்தருந்திரள்வராதலால், நாங்கள் அங்குக் கண்டறியேம், எமக்கு ஒருதவி பண்டொருநாட் செய்த சேர்ப்பனேடொப்பானை; மற்றவனே இவட்குத்தக்கான்: அவனைப்போலும் ஆடவர் உவர்க்கத்துளராயின் ஆராய்வாய்;* **எ-று.**

உவர்க்கம் என்பது கடற்கரை. வேலாழி என்பது கடல். (ருக)

நெய்தல் முற்றிற்று.

ரு—பாலை.

சுரு *எரிநிறநீள் பிண்டி யிணரின மெல்லாம்*
வரிநிற நீள்வண்டர் பாடப்—புரிநிறநீள்
பொன்னணிந்த கோங்கம் புணர்முலையாய் பூங்கொடித்தோ
ளென்னணிந்த வீடில் பசப்பு.

எ-து தலைமகளைத் தோழி பருவங்காட்டி வற்புறீஇயது.

இ-ள். *எரிநிறத்தையுடைய அசோகின் பூங்கொத்தினமெல்லாம்: வரிநிறத்தையுடைய வண்டுகள் இளியென்னும் பண்ணைப்பாட விரும்பப்படுகின்ற நீண்ட மிக்க பொன்போன்ற மலர்களையணிந்தன, கோங்கமெல்லாம்: ஆதலாற் பொருந்திய முலையினையுடையாய்! நின்னுடைய பூங்கொடித் தோள்கள் யாதின் பொருட்டு அணிந்தன? தமக்குத் தகுதியில்லாத பசப்பினை;* **எ-று.**

சுச *பேணு யிதன்றிறத் தென்றாலும் பேணுதே*
நாணுய நல்வளையாய் நாணின்மை—காணு
யெரிசிதறி விட்டன்ன வீர்முருக் கீடில்
பொரிசிதறி விட்டன்ன புன்கு.

இதுவுமது.

இ-ள். *? யுறுகின்ற துன்பத்தைப் பாதுகாவாய்' என்று யான் சொன்னுலும் பாதுகாவாதே நாணத்தகும் ஆற்றாமை செய்த நல்வளையாய்! நீயு முன்பு நாணின்மை செய்தாயென்பதனை இனியறிந்து கொள்ளாய்; எரியைச்*

சிதறிவிட்டாற் போலவிருந்த, ஈர்முருக்குக்கள்: கனமில்லாத பொரி சிதறி விட்டாற் போலப் பூத்தன, புன்குகள்: ஆதலான் அவர் சொல்லிய பருவம் இது காண்; எ-று. (உ)

ஊரு தான்றாயாக் கோங்கந் தளர்ந்து முலைகொடுப்ப
வின்றாய்நீ பாவை யிருங்குரவே—யீன்றாண்
மொழிகாட்டா யாயினு முள்ளெயிற்றாள் சென்ற
வழிகாட்டா யீதென் றுவந்து.

எ-து சுரத்திடைச் சென்ற செவிலித்தாய் குரவோடு புலம்பியது.

இ-ள். கோங்கம் தான் தாயாகத் தாழ்ந்து முலை கொடுத்து வளர்ப்ப நீ பாவையினையீன்ற இத்துணையேயாதலான், இருங்குரவே! யானீன்றாள் நினக்குச் சொல்லிய சொல்லை யெனக்குச் சொல்லாயாயினும் முள்ளெயிற்றாள் போயினவழியையாயினும் சொல்லிக்காட்டாய் வந்து இது என்று; எ-று. (ங)

ஊசு வல்வருங் காணாய் வயங்கி முருக்கெல்லாஞ்
செல்வர் சிறார்க்குப்பொற் கொல்லர்போ—னல்ல
பவளக் கொழுந்தின்மேற் பொற்றாலி பாஅய்த்
திகழக்கான் றிட்டன தேர்ந்து.

எ-து தோழி பருவங் காட்டி வற்புறுத்தியது.

இ-ள். நங்காதலர் விரைந்து வருவர்: விளங்கி முருக்குக்களெல்லாம், செல்வமுடையார் புதல்வர்க்குப் பொற்கொல்லர் ஐம்படைத்தாலி செய்தாற் போல, மிக்க பவளக்கொழுந்தின் அடியிலே பொற்றாலியைப் பதித்து வைத்தாற்போல்விளங்கக் கான்றன: ஆதலாற் றேர்ந்து பாராய்; எ-று.

ஊஎ வெறுக்கைக்குச் சென்றார் விளங்கிழாய் தோன்றார்
பொறுக்கவென் றாற்பொறுக்க லாமோ—வொறுப்பபோற்
பொன்னுளுறுபவளம் போன்ற புணர்முருக்க
மென்னுளுறுநோய் பெரிது.

எ-து பருவங்கண்டு ஆற்றளாகிய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். மிக்க பொருட்பொருட்டுச் சென்றார், விளங்கிழையாய்! வந்து தோன்றுகின்றிலர்; இப்பருவத்தின்கண் நீயென்னை ஆற்று என்றால் எனக்கு ஆற்றலாமோ? என்னை ஒறுப்பனபோலப் பொன்னின் உள்ளுறவைத்த பவளம்போன்ற, பொருந்தியமுருக்கம்பூக்கள்; ஆதலால் என்னுள்ளத்துற்ற நோய் பெரிது; எ-று. (ரு)

௬௮ சென்றக்காற் செல்லுர்வா யென்னோ விருஞ்சுரத்து
நின்றக்கா னீடி யொளிவிடா—நின்ற
விழைக்கமர்ந்த வேயே ரிளமுலையா னீடில்
குழைக்கமர்ந்த நோக்கின் குறிப்பு.

எ-து. பொருள்வலித்த நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.

இ-ள். பொருளின் பொருட்டு நாமிவளை நீங்கிப்போயக்காற் போம் வகை யெங்ஙனேயோ? நெஞ்சே! மன்னிய அணிகட்குத் தக்க அழகையுடைய இளமுலையாளுடைய ஒப்பில்லாத குழைக்கமர்ந்த நோக்கின் குறிப்புக்கள் நம்முன்னே வந்து நீடியொளிவிட்டு இருஞ்சுரத்திடையே தோன்றி நின்றக்கால்; **எ-று.** (௬)

௬௯ அந்த நெடிய வழற்கதிரோன் செம்பாக
மந்தமறைந் தானிவ் வரியிழையோ—டொத்த
தகையினா லெஞ்சீ றூர்த் தங்கினிரா னாளை
வகையினிராய்ச் சேறல் வனப்பு.

எ-து. இடைச்சுரத்துக் கண்டார் செலவு விலக்கியது.

இ-ள. வழிகளும் நெடிய; அத்தமலையின்கண்ணே அழற்கதிரோனுஞ் செம்பாகம் மறைந்தான்; இவ்வரியிழையோடு நீரும் எம்மோடொத்த தகையினால் எஞ்சீறூரிலே இன்று தங்கினீராய நாளை யெங்களினீங்கிப்போத லழகு; **எ-று.** (௭)

௭௰ நின்னோக்கங் கொண்டமான் றண்குரவ நீழல்காண்
பொன்னோக்கங் கொண்டபூங் கோங்கங்காண்—பொன்னோ[க்கங்
கொண்ட சுணங்கணி மென்முலைக் கொம்பன்னாய்
வண்ட லயர்மணன்மேல் வந்து.

எ-து. புணர்ந்துடன் போய தலைமகன் தலைமகளை ஆற்றுவித்துக்கொண்டுபோவான் சொல்லியது.

இ-ள். நின்னுடைய நோக்கின்றன்மையைக் கொண்ட மான்களைப் பாராய்; குளிர்ந்த குரவநீழலைப்பாராய்; பொன்னினது காட்சியைக்கொண்ட பூங்கோங்குகளைப் பாராய்; பொன்னினது காட்சியைக் கொண்ட சுணங்கணிந்த மென்முலையையுடைய கொம்பன்னாய்! மணன்மேல் வந்து விளையாட்டை விரும்பாய்; **எ-று.** (அ)

௭௧ அஞ்சுடர்நீள் வாண்முகத் தாயிழைபு மாறிலா
வெஞ்சுடர்நீள் வேலானும் போதரக்கண்—டஞ்சி
யொருசுடரு மின்றி* யுலகுபா ழாக
விருசுடரும் போந்தனவென் றார்.†

எ-து. சுரத்திடைச் சென்ற செவிலிக்குத் தலைமகனையுந் தலைமகளையும் கண்டார் சொல்லிய வார்த்தையைத் தாங்கள் கேட்டார்க்குச் சொல்லி யாற்றுவித்தது.

இ-ள். அழகிய மதிபோன்ற நீண்ட ஒளியையுடைய முகத்தாயிழையும் எதிரில்லாத வெஞ்சுடர்நீள்வேலானும் இச்சுரத்தின்கண்ணே போதரக்கண்டு அஞ்சி இருசுடரும் ஒரு சுடருமின்றியே உதயம் பாழாம்வகை இருசுடரும் அச்சுரத்தே போந்தன என்று கண்டார் சிலர் சொன்னார்; எ-று.

௭௨ முகந்தா மரைமுறுவ லாம்பல்கண் ணீல
மிகந்தார் விரல்காந்த ளென்றென்—றகந்நியைந்த
மாழைமா வண்டிற்கா நீழல் வருந்தாதே
யேழைதான் செல்லு மினிது.

எ-து. சுரத்திடைச்சென்ற செவிலியைத் தலைமகளைக்கண்டார்சொல்லி ஆற்றுவித்தது.

இ-ள். இவள் முகம் தாமரை மலர், இவள் முறுவலையுடைய வாய் ஆம்பல் மலர், இவள் கண் நீலமலர், ஒன்றையொன்றொவ்வாது கடந்தார்ந்த விரல்கள் காந்தளரும்பு என்று கருதிக் காதலித்துப் பொருந்திய மாழைமா வண்டிற்குத்தக்க நீழலிலே வருத்தமின்றி நின்னுடைய ஏழை செல்லாநின்றாள் இனிதாக; எ-று. (௪௦)

௭௩ செவ்வாய்க் கரியகட் சீறுற்றேகளா துங்
கவ்வையாற் காணாது மாற்றாது—மவ்வாயந்
தார்த்தத்தை வாய்மொழியுந் தன்கயத்து நீலமு
மோர்த்தொழிந்தா ளென்பேதை யூர்ந்து.

* 'யிலகு' எனவும் பிரதிபேதம்.

† இஃது இடைச்சுரத்துக் கண்டோர்கூறிய வார்த்தையைக் கேட்டோராகச் சிலர் கூறியது என்றார் நச்சினார்க்கினியரும். (தொல். அகத். ௪௦)

எ-து. முன்னைநாள் றுடன்போக்குவலித்துத் தலைமகனையுந் தலைமகளையும் உடன்படுவித்துப் பின்னை அறத்தோடுநிலை மாட்சிமைப்பட்டமையாற் றலைமகளைக் கண்டு தோழி உடன்போக்கு அழுங்குவித்தது.

இ-ள். *செவ்வாயின்கட் டார்த்தத்தை வாய்மொழியைக் கேளாதுங் கரிய கண்ணின்கட் டண்கயத்து நீலங்களின் றன்மைகளைக் காணாதும் அவ் வாயம் ஆற்றுதொழிலதனை யோர்த்துப் பின்புடன்போக்கை யொழிந்தாள் என்பேதை அவர்காரணத்தான் முன்புடன்போக்கை மேற்கொண்டு;* **எ-று.**

எச புன்புறவே சேவலோ டுடல் பொருளன்று
லன்புற வேயுடையா ராயினும்—வன்புற்
றதுகா ணாகன்ற வழிநோக்கிப் பொன்போர்த்
திதுகாணெம் வண்ணமினி.

எ-து. காமம் மிக்க கழிபடர்கிளவி; நிலத்தாற்பாலை; ஒழுக்கத்தான் நெய்தல்.

இ-ள். *புல்லியநிறத்தையுடைய பேடைப்புறவே! நின்சேவலோடுடல் நினக்குக்காரியமன்றால்; எங்காதலர் எமக்கன்புமிகவுடையாராயினும் அவர் மனநெகிழாது வலியானதன்மையைப் பாராய; அவர் தேரோடும்வந்து நீங் கிய வழிச்சுவடு நோக்கிப் பொன்னிறம் போர்க்கவந்த வண்ணமிதனைப்பா ராய், இப்பொழுது;* **எ-று.** (கஉ)

எரு மரிந்து சுடுபிரவி யிடிக் கதிரான்
விரிந்து விடுகூந்தல் வெஃகாப—புரிந்த
விடுகயிற்றின் பாசுணம வீயுநீ ளத்த
மடுதிறலான் பின்சென்ற வாறு.

எ-து. மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

இ-ள். *அழன்று சுடாநின்ற பகலோனது ஒப்பிலாக் கதிரான் மாசுணங்கள் முறுக்கிவிட்ட கயிறுபோலப் புரண்டழியும் அத்தம், விரிந்துவிட்ட கூந்தலையுடையாள் அடுதிறலான்பின் விரும்பிச்சென்ற வழி;* **எ-று.** (கங)

எசா நெஞ்ச நினைப்பினு நெற்பொரியு நீளத்த
மஞ்ச லெனவாற்றி னஞ்சிற்றா—லஞ்சிப்
புடைநெடுங் காதுறப் போழ்ந்தகன்று நீண்ட
படைநெடுங்கண் கொண்ட பணி.

எ-து. பொருள்வலித்த நெஞ்சிற்குச் சொல்லித் தலைமகன் செலவழுங்கியது.

இ-ள். என்னெஞ்சமே! இவளை ஆற்றுவிக்குஞ் சிலசொற்களைச் சொல்ல நினைக்கின்றாயாயின் இவளுறைதான் நெற்பொரியும் நீளத்தத்தைச் சொல்ல நினைப்பதற்குமுன்னே பிரிவினையஞ்சிற்றால்; புடைநெடுங்காதுறப் போழ்ந்தகன்று நீண்ட படைநெடுங்கண்களும் பிரிவினையஞ்சிப் பனிகொண்டன: ஆதலான், நமக்கிவளைப் பிரிய முடியாது; எ-று. (கச)

எஎ வந்தாற்றான் செல்லாமோ வாரிடையாய் வார்கதிரால்
வெந்தாற்போற் றோன்றுநீள் வேயத்தந்—தந்நார்
தகரக் குழல்புரளத் *தாழ்துகில்கை யேந்தி
மகரக் குழைமறித்த நோக்கு.†

எ-து. வினைமுற்றிய தலைமகன் தலைமகளை நினைந்தவிடத்துத் தலைமகள் வடிவு தன்முன்னின்றாற்போலவந்துதோன்ற அவ்வடிவை நோக்கிச் சொல்லி ஆற்றுவிக்கின்றது.

இ-ள். கொண்டணிந்து நிறையப்பட்ட தகரத்தையுடைய குழல்கள் அசையத் தாழ்ந்து துகிலைக் கையானே ஏந்தி மகரக்குழை மறித்த நோக்குடனே நீ வந்தால் யாம் போகோமோ? அரிய இடையினையுடையாய்! நீயிரங்க வேண்டா; எ-று. (கரு)

எஅ ஒருகை யிருமருப்பின் மும்மதமால் யானை
பருகுநீர் பைஞ்சுனையிற் காணு—மருகல்
வழிவிலங்கி வீழும் வரையத்தஞ் சென்று
ரழிவில ராக வவர்.

எ-து. ஆற்றளைக் கவன்று தோழிக்கு ஆற்றுவல் என்பதுபடச் சொல்லியது.

இ-ள். ஒரு கையினையும் இருகோட்டினையும் மூன்றுமதத்தினையும் உடைய மால்யானைகள் பருகுநீரைப் பைஞ்சுனையின்கட் காணுவாய் மருங்கே வழிவிலங்கித் தளர்ந்துவீழும் வரைகளையுடைய அத்தத்தைச் சென்ற அவர் அவ்வழி இடையூறின்றி அழிவிலராக; எ-று. (கசு)

---

* 'தாழ்கலையை' எனவும் பிரதிபேதம்.

† இஃது உருவுவெளிப்பாடு. நின்னொடு போதுவேனென்று அவளை ஆற்றுவித்தது. திணை பாலையிற்பாலையென்றார்: நச்சினார்க்கினியர். (தொல். அகத். கம)

எ௬ சென்றார் வருதல் செறிதொடி சேய்த்தன்றா
லின்றார்சொற் றேறாதாய் நீடின்றி—வென்றா
றெடுத்த கொடியி னிலங்கருவி தோன்றுங்
கடுத்த மலைநாடு காண்.

எ-து பருவங்காட்டித் தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

இ-ள். நம்மைப் பிரிந்துபோயினார் வருதல் செறிதொடி! சேய்த்தன்றால், நின்மாட்டு நின்றொழுகுகின்றாருடைய சொற்களைத் தெரியாதாய் போரின்கண் வென்றாரெடுத்த கொடிகள் போல தெளிந்திலங்கருவி தோன்றாநின்றது மிக்க மலைநாடாதலால் நீடின்றி யின்றே யிரவின்கட் காண் பாயாக எ-று. (௧எ)

அ௦ உருவவேற் கண்ணா யொருகாற்றேர்ச் செல்வன்
வெருவிவீந் துக்கநீ ளத்தம்—வருவர்
சிறந்து பொருடருவான் சேட்சென்றா ரின்றே
யிறந்துகண் ணாடு மிடம்.

இதுவுமது.

இ-ள். அஞ்சத் தக்க வேல்போன்ற கண்களையுடையாய்! ஒருகாலை யுடைய தேர்ச்செல்வனார் பிறர் கண்டார் வெருவும் வகை வீந்தவிந்த கானந் தானே முயற்சியாற் சிறந்து பொருடருவான்வேண்டிச் சென்றவர் இன்றே வருவர்; மிக்குக் கண் இடமாடா நின்றது; எ-று. (௧அ)

அ௧ கொன்றாய் குருந்தே கொடிமுல்லாய் வாடினீர்
நின்றே னறிந்தே னெடுங்கண்ணாள்—சென்றாக்
கென்னுரைத்தீர்க் கென்னுரைத்தாட் கென்னுரைத்தீர்க்
கின்னிரைத்த பூண்மிளிர விட்டு. [கென்னுரைத்தாண்

எ-து. தலைமகள் இற்செறிப்புக் கண்டபின்னை அவள் நீங்கிய புனங்கண்டு ஆற்றாய் மீள்கின்ற தலைமகன் சொல்லியது. சுரத்திடைச்சென்ற செவிலித்தாய் சொல்லியதூஉமாம்.

இ-ள். கொன்றாய்குருந்தே! கொடிமுல்லாய் நீர்வாடிநின்றீர்: இதற்கு காரணம் யானறிந்தேன்: நெடுங்கண்ணாளிங்கு நின்று போகின்றாட்கு நீரெ ன்னுரைத்தீர்? நுமக்கு அவளென்னுரைத்தாள்? அவட்கு நீர் பின்னை என் னுரைத்தீர்? அவள் உமக்குப் பின்னை என்னுரைத்தாள், மின்னிரைத்த பூண்விட்டு மிளிராநின்று? எ-று. (௧௯)

அ௨ ஆண்கட னுமாற்றை யாயுங்கா லாடவர்க்குப்
பூண்கடனுப் போற்றிப் புரிந்தமையாற்—பூண்கடனுச்
செய்பொருட்குச் செல்வராற் சின்மொழி நீசிறிது
நைபொருட்கட் செல்லாமை நன்று.

எ-து தலைமகனது செலவுக்குறிப்பறிந்து ஆற்றாளாய தலைமகளைத்தோழி உலகினதியற்கை கூறி ஆற்றதுடன்படுத்துவித்தது.

இ-ள். ஆள்வினைக்கடனுகிய நெறியைஆராயுங்கால், ஆடவர்க்குப்பூணுங்கடனுகப் பாதுகாத்து நல்லார் சொல்லி மேவினமையாற் றமக்கு அவ்வாள்வினை பூணுங்கடனுகத் தேடும்பொருட்குச் செல்வர் நங்காதலர்: ஆதலாற் சின்மொழியையுடையாய்! நீயதற்கு மனனழியுந் திறத்தின்கட் செல்லாமை நன்று; **எ-று.** (௨0)

அ௩ செல்பவோ சிந்தனையு மாகாதா னெஞ்செரியும்
வெல்பவோ சென்றார் வினைமுடிய—நல்லா
யிதடி கரையுங்கன் மாபோலத் தோன்றிச்
சிதடி கரையுந் திரிந்து.

எ-து தலைமகன் செலவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் உடன்படாது சொல்லியது.

இ-ள். இப்பெற்றித்தாகிய சுரத்தின்கட் செல்வாருளரோ? நினைத்தனுமாகாதால்: நினைத்த நெஞ்சும் எரியும்: மாறிச்சுரத்தின்கட் சென்றார் சுரத்தை வெல்லவல்லரோ ? தாமெடுத்துக்கொண்ட வினைமுடியும்படி; நல்லாய்! காட்டெருமைப்போத்துக்களைப் பிரிந்தபெண்ணெருமைகள் கதறுகிற்கும்: அங்குப் பலவாய்க்கிடந்த கற்களும் மா பறந்தாற்போலத்தோன்றும்: சிள்வீடுகளும் திரிந்து கதறுகிற்கும் ஆதலான்; **எ-று.** (௨௧)

அ௪ கள்ளியங் காட்ட கடமா விரிந்தோடத்
தள்ளியுஞ் செல்பவோ தம்முடையார்—கொள்ளும்
பொருளில ராயினும் பொங்கெனப்போந் தெய்யு
மருளின் மறவ ரதர்.

இதுவுமது.

இ-ள். கள்ளியங்காட்டின்கட் கடமாக்கள் இரிந்தோடும்வகை மறந்துஞ் செல்வரோ தம்மறிவையுடையார்: வழிபோம் வம்பலராற் கொள்ளும் பொருளிலராயினும் கதுமெனப் போந்தெய்கின்ற அருளில்லாத மறவர் வாழும் வழியை; **எ-று.** (௨௨)

௮௫ பொருள்பொரு ளென்றார்சொற் பொன்போலப் போற்றி
யருள்பொரு ளாகாமை யாக—வருளான்
வளமை கொணரும் வகையினான் மற்றோ
ரிளமை கொணர விசை.

எ-து தலைமகனைத் தோழி செலவழுங்குவித்தது.

இ-ள். பொருள் பொருளாவதென்று சொன்னார் சொல்லைப் பொன் போல விரும்பித்தெளிதலான், அருளுடைமை பொருளாகாமை ஆவதாயி னும் ஆக; பொருளைக்கொணரும் வகைமைபோல நின்னருளினாலேவேறோ ரிளமை கொணர்தற்கு எமக்குடன்படுவாயாக; எ-று. (௨௩)

௮௬ ஒல்வா ருளரே லுரையா யொளியாது
செல்வாரென் றாய்நீ சிறந்தாயே—செல்லா
தசைந்தொழிந்த யானை பசியாலாட் பார்த்து
மிசைந்தொழியு மத்தம் விரைந்து.

எ-து தலைமகள் தோழிக்குச் செலவுடன்படாது சொல்லியது.

இ-ள் ஆற்றுவாருளராயின் அவர்பிரிவின்அவர்கட்குரையாய்தவிராதே நங்காதலர் செல்வாரென்றாய் ஆதலால் நீயெனக்கு மெய்யாகச் சிறந்தாயே யன்றோ; போகமாட்டாதே வருந்தியிறந்து வீழ்ந்த யானைகளை அங்குள்ள வர்கள் தம்பசியானே எங்கும் பார்த்துத்தின்றுபோம்அத்தத்தினை விரைந்து; எ-று (௨௪)

௮௭ ஒன்றானு நாமொழிய லாமோ செலவுதான்
பின்றாது பேணும் புகழான்பின்—பின்றா
வெலற்கரிதாம் வில்வலான் வேல்விடலை பாங்காச்
செலற்கரிதாச் சேய சுரம்.

எ-து புணர்ந்துடன் போக்கு நயப்பித்த தோழிக்குத் தலைமகள் உடன் பட்டுச் சொல்லியது.

இ-ள் பிறழாத வெலற்கரிதாகிய வில்லினை வல்லனாகிய வேல்விடலை தான் துணையாகச் சுரத்தைச் செலற்கரிதாக யாதானுஞ் சொல்லலாமோ? அப்பேணும் புகழான்பின் சேறல் ஒழுக்கத்திற் பிறழாது காண்; எ-று (௨௫)

௮௮ அல்லாத வென்னையுந் தீரமற் றையன்மார்
பொல்லாத தென்பது நீபொருந்தா—யெல்லார்க்கும்
வல்லி யொழியின் வகைமைநீள் வாட்கண்ணாய்
புல்லி யொழிவான் புலந்து.

எ-து புணர்ந்துடன் போகா ளெருப்பட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள் எம்பெருமானோடு பொருந்தி இங்குநின்றும் ஒழிந்து போதற்கு முன்பு வேறுபட்டு மற்றதன்கண் அல்லாத வென்னை நீயிங்கேயிருந்து நம் ஐயன்மார் பொல்லாதவென்று கொள்ளும் மனத்தின்கண்ணுள்ள கோளினையுந் திருத்தி நீபொருந்தாய் எல்லார்க்குந் தத்தமனத்தின்க ணுள்ள வேறுபாடொழியுமாயின் வல்லிபோன்றிருவாட்கண்ணாய்; எ-று. அல்லதாஉம் உடன்போகின்ற என்னைப் புல்லிக் கொண்டொழிவான் வேண்டி மனத்தின்கட் புலந்து நீங்குதற்கு வல்லையாயொழியின் வகைமையை யுடைய நீண்ட வாட்கண்ணாய்! ஆண்மை யல்லாத வுரைகளை என்னைநீக்கி நம்மையன்மார் பொல்லாத தென்னுங் கருத்தினையும் நீக்கி எல்லார்க்கும் பொருந்துவாயாக; என்றுமாம். (உ௬)

அ௬ நண்ணிநீர் சென்மி னமரவ ராபவே
லெண்ணிய வெண்ண மெளிதரோ — வெண்ணிய
வெஞ்சுட ரன்னானை யான்கண்டேன் கண்டாளாந்
தண்சுட ரன்னாளைத் தான்.

எ-து சுரத்திடைச் சென்ற செவிலிக்குத் தலைமகனையுந் தலைமகளையுங் கண்டமை எதிர்ப்பட்டார் சொல்லி ஆற்றுவித்தது.

இ-ள் பொருந்தி நீர் சென்மின்: அவரும் நமக்குச்சுற்றத்தாராயின் நீர் அவரைச் சென்றெய்த வேண்டுமென்று எண்ணிய எண்ணம் எளிது: நீர் கருதிய வெய்ய பகலோனன்னானை யான்கண்டேன், கண்டாளாம் தண்மதியனையாளை யிவள்தான் எ-று. (உ௭)

௯0 வேறாக நின்னை வினவுவேன் றெய்வத்தாற்
கூறுயோ கூறுங் குணத்தினாய் - வேறாக

"மீண்டா ரெனவுவந்தேன் கண்டு நும்மையிம் மேதகவே, பூண்டா ரிருவர்முன் போயின ரேபுலி யூரெனைநின், றூண்டா னருவரை யாளியன் னானைக்கண் டேனயலே, தூண்டா விளக்கனை யாயென்னை யோவன்னை சொல்லியதே" என்னுந் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையினையும் (உ௪௪) ஈண்டைக்கு நோக்கிக் கொள்க.

வெம்மனைக் கேறக் கொணருமோ வெல்வளையைத்
தன்மனைக்கே யுய்க்குமோ தான்*

எ-து †'தன்னு மவனும்' என்பதனுள் 'நன்மை தீமை' என்பதனால் நற்றாய் படிமத்தாளை வினயது.

இ-ள். நிமித்தஞ் சொல்வார் பலருள்ளும் நின்னை வேறாகக்கொண்டு வினவாநின்றேன்: உன்னுடைய தெய்வத்தன்மையுடைய கழங்காற் பார்த்துக்கூறாய்; உலகத்தார் கூறும் நற்குணத்தினையுடையனாய் எல்வளையை உடன்கொண்டுபோனவன் என் மனைக்கே மணஞ்செய்வதாகக் கொண்டு வருமோ? அஃதன்றி யாம்வேறாகத் தன் மனைக்கே மணஞ்செய்யக் கொண்டுபோமோதான்; எ-று. (௨அ)

௬௧ கள்ளிசார் காரோமை நாரில்பூ நீண்முருங்கை
நள்ளியவேய் வாழ்பவர் நண்ணுபவோ—புள்ளிப்
பருந்து கழுகொடு வம்பலர்ப் பார்த்தாண்
டிருந்துறங்கி வீயு மிடம்.

எ-து தலைமகன்செலவுடன்படாததலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது

இ-ள். புள்ளிப் பருந்துகள் கழுகுடனே வழிபோவாரைப்பார்த்து அங்கிருந்துறங்கப்பட்டுக் கள்ளியுஞ் சாருங் காரோமையும் நாரில்பூ நீண்முருங்கையும் வேயும் பொருந்தியமர்ந்து வீயுமிடத்தை உயிர் வாழ்பவர் நண்ணுவரோ; எ-று. (௨௯)

௬௨ செல்பவோ தம்மடைந்தார் சீரழியச் †சிஃடுவென்றிக்
கொல்பபோற் கூப்பிடும் வெங்கதிரோன்—மல்கிப்
பொடிவெந்து பொங்கிமேல் வான்சுடுங் கீழா
லடிவெந்து கண்சுடு மாறு.

---

* 'அருஞ் சுர மிறந்த' என்னும் அகப்பாட்டினுள்ளும் 'ஆகுவ தறியு முதுவாய் வேல, கூறுக மாதோ நின்கழங்கின் றிட்ப, மாறாது வருபனி கழுமுங் கங்குலி, ஞந்து துயருமென் கண்ணினிது படீஇய, வெம்மனை முந்துறத் தருமோ, தன்மனை யுய்க்குமோ யாதவன் குறிப்பே என வருதல் காண்க.

† "தன்னு மவனு மவளுஞ் சுட்டி, மன்னு நிமித்த மொழிப்பொருடெய்வ, நன்மை தீமை யச்சஞ் சார்தலென், றன்ன பிறவு மவற்றொடு தொகைஇ" என்பது தொல்காப்பியம். (அகத். ௩௬)

† 'சிற்றுவன்றி' எனவும் பிரதிபேதம்.

இதுவுமது.

இ-ள். தம்மையடைந்தார் சீர்மையழிய நல்லார் செல்வரோ? சிள்வீடு கள் நெருங்கிக் கடியவோசையாற் பிறரைக் கொல்வனபோலக் கூப்பிடா நிற்கும் வெய்ய வெயிலோன் மிக்குப்பொடிகள் வெந்து பொங்கி மேலே விசும்பினைச் சுடாநிற்கும், கீழின்கண் வழிபோவார் அடி வேவ அவர் கண் களைச் சுடாநிற்கும் இப்பெற்றிப் பட்ட அவ்வழியினை; எ-று. (௩௦)

பாலை முற்றியது.

௪-முல்லை.

---

௩௧ கருங்கடன் மாந்திய வெண்டலைக் கொண்மூ
இருங்கடன்மா கொன்றான்வேன் மின்னிப்—*பெருங்கட
றன்போன் முழங்கித் தளவங் குருந்தணைய
வென்சொல்யா னாற்றும் வகை.

எ-து பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குரைத்தது.

இ-ள். கருங்கடலைப் பருகிய வெண்டலை முகில்கள் இருங்கடலின்கண்ணே புக்கு மாவினைக்கொன்ற முருகன் வேல்போல மின்னிப் பெருங்கடன்னைப்போல முழங்குதலால் முல்லைக்கொடிகளெல்லாம் குருந்தமரத்தின் மேற் சென்றணையக்கண்டு யான் ஆற்றுந்திறம் என்னைகொல்லோ? எ-று. (௧)

௩௨ பகல்பருகிப் பல்கதிர் ஞாயிறகல் சேர
இகல்கருதித் திங்க ளிருளைப்—பகல்வர
வெண்ணிலாக் கானு மருண்மாலை வேய்த்தோளா
யுண்ணிலா தென்னுயி ரூர்ந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். பகற்பொழுதைப் பருகிப் பல்கதிர்ஞாயிறு மலையின்கட்சேரத் திங்களானது இருளைப் பகையென்றுகருதிப் பகலின்றன்மைவர வெண்ணிலாவையுகாநின்ற மருண்மாலையின்கண், வேய்த்தோளாய்! என்னிடத்து நிலைகின்றதில்லை, என்னுயிர் சென்று: எ-று. (௨)

---

* 'பொருங்கடல்' பிரதிபேதம்.

௬௫ மேனோக்கி வெங்கதிரோன் மாந்தியநீர் கீழ்நோக்கிக்
கானோக்கங் கொண்டழகாக் காண்மடவாய்—மானோக்கி
போதாரி வண்டெலா நெட்டெழுத்தின் மேற்புரியச்
சாதாரி நின்றறையுஞ் சார்ந்து.

எ—து தோழி தலைமகளைப் பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

இ-ள். வெங்கதிரோன் மேனோக்கிப் பருகியநீர் கீழ்நோக்குதலால் காடெல்லாம் ஒக்கங்கொண்டழகாகப் போதுதோறும் அரிவண்டுகள் நெட்டெழுத்தோசைமேல் மேவிச் சாதாரியென்னும்பண்ணினைச் சார்ந்தொலியாநின்றன; மானோக்கி இதனைக் காணாய்; எ-று.

அல்லதூஉம் 'போதாரி வண்டெலாம்' என்பது போதினைப்பரந்து இவ்வண்டெல்லாம் என்றவாறு. (௩)

௬௬ இருள்பரந் தாழியான் றன்னிறம்போற் றம்மு
னருள்பரந்த வாய்நிறம் போன்று—மருள்பரந்த
பால்போலும் வெண்ணிலவும் பையர வல்குலாய்
வேல்போலும் வீழ்துணையி லார்க்கு.

எ-து மாலைப்பொழுது கண்டு ஆற்றளாய தலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது.

இ-ள். சக்கரத்தையுடைய மாயவனிறம்போல எங்குமிருள் பரந்து, அம்மாயவன் முன்னோனுடைய நிறம்போன்று வியப்புமிக்க பானிறமும் போன்ற வெண்ணிலாவும், பையரவல்குலாய்! இவைவிரும்பப்படுந்துணையில்லாதார்க்கு வேல்போலும்; எ-று. (௪)

௬௭ பாழிபோன் மாயவன்றன் பற்றார் களிற்றெறிந்த
வாழிபோல் ஞாயிறு கல்சேரத்—தோழியோ
டான்மாலை தம்மு னிறம்போன் மதிமுளைப்ப
யான்மாலை யாற்றே னினைந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். தனக்கு வலிபோலக் கருதி மாயோன் பற்றார்களிற்றின் முகத்தெறிந்த சக்கரம்போல ஞாயிறு குடமலையைச் சேரத் தோழி! மருண்மாலையின்கண் அம்மாயவன்முன்னோன் நிறம்போல மதி தோன்றுதலான் யான் கொண்ட மயலை ஆற்றமாட்டுகில்லேன் வருந்தி; எ-று. (௫)

௯௮ வீயும் வியப்பறவின் வீழ்துளியான் மாக்கடுக்கை
நீயும் பிறரைப்பாவங்கா ணடாதே—யாயுங்
கழலாகிப் பொன்வடடாய்க் காராய் மடலாய்க்
குழலாகிக் கோல்சுரியாங் கூர்ந்து.

எ-து பருவமன்றெனறு வற்புறுத்தயதோழிக்குத் தலைமகள் வன்புறை யெதிரழிந்து சொல்லியது.

இ-ள். ஆயப்படுங் கழல்போல அரும்பிப் பொன்வட்டுப் போல முதிர்ந்து பின்னைப் பூமாலையாய்இதழாய் விரிந்து மடவார்குழல்போலக் காய்த்து பின்னைத் துளையையுடைய கோலாய் மிக்குஅழியாநின்றன, வியன்புறவின் கண்ணே வீழ்துளியானே பெருங்கொன்றைகள்: இதனைப் பிறரோடே நீ போய் நீயுங்காணாய் நீடியாதே; எ-று. (௬)

௯௯ பொன்வாளாற் காடில் கருவரை போர்த்தாலு
மென்வாளா வென்றி யிலங்கெயிற்று—யென்வாள்போல்
வாளிழந்த கண்டோள் வனப்பிழந்த மெல்விரலு
நாளிழந்த வெண்மிக்கு நைந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். பொன்போன்ற வெயிலொளியால் வெந்து காடின்றியிருந்த கருவரைகள் கார்ப்பருவஞ்செய்து மலரிதழ்களான் மூடப்பட்டாலும் அதனாற் பயனென்? பருவமன்றென்று சொல்லி வாளாநின்றி; இலங்கெயிற்றையுடையாய்! என் மேனியின் கண்ணுள்ள ஒளிபோல ஒளி யிழந்தன என் கண்களும்: போயிழந்த நாள்களினெண் மிகுதலான் எண்ணி என் விரல்களுந் தேய என்றோள்களும் வனப்பிழந்தன; எ-று.

இதனுள் வாளா என்பது பயனின்மையைக் காட்டுவதோர் இடைச்சொல். (எ)

௧00 பண்டியையச் சொல்லிய சொற்பழுதான் மாக்கடல்
கண்டியைய மாந்திக்கால் வீழ்த்திருண்—டெண்டிசையுங்
கார்தோன்றக் காதலர் தேர்தோன்று தாகவே
பீர்தோன்றி நீர்தோன்றுங் கண்.

எ-து. பருவங்கண்டழிந்த கிழத்தி தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். தாமுன்பு நம்மைப் பிரிகின்றநாட் குறிப்படசசொல்லிய சொற்பழுதாயிற்றால்: பெருங்கடற்சென்று கண்டு நிரம்பப்பருகிக் கால்வீழ்த்தேயிருண்டு திசையெட்டுமெழைதோன்றக் காதலர் தேர் தோன்றுகின்றதில்லை. ஆதலால் என் கண்கள் பீர்தோன்ற நீர்தேன்று நின்றன; எ-று. (அ)

௧௦௧ வண்டினம் வௌவாத வாம்பலும் வாரிதழான்
வண்டினம் வாய்வீழா மாலையும்—வண்டின
மாயாத பூந்தா மணித்தேரான் முனைபோகி
வாராத நாளே வரும்.

இதுவுமது.

இ-ள். வண்டினங்கள் விரும்பாத * ஆம்பலென்னும் பெயரையுடைய குழலும், ஒழுகிய மலர்களிதழ்க்கு வண்டினங்கள் வாய்வீழாத அந்தியாகிய மாலையும், வண்டினங்கள் புக்கொழியாத பூஞ்செயல்களையுமுடைய புரவி பூண்ட தார்மணிகளையுடைய புரவிகளாலே ஒப்பிக்கப்பட்ட தேரினையுமுடையான் வாராத நாளே வரும் என்னை நலியும்; எ-று. (௯)

௪௦௨ மானெங்குந் தம்பிணையோ டாடப் பறிப்புகள்
வானெங்கும் வாய்த்து வளங்கொடுப்ப—கானெங்குந்
தேனியக்க மன்மேலோர் தேர் வெனத்தேயா
தியாணிமுகத் தென்னை யிருப்பது.

இதுவுமது.

இ-ள். மான்கள் தம்பிணைகளோடு எங்கும் விளையாட அவற்றின் மறிகளுருகளா மழைமேகங்கும் பெயர்க்கேய்த்துவளங்கொடுப்பக் காடெங்குந் தேன்களும் தம்மொடு பொருந்த [illegible] தென்றொலிக்கலான், ஆயமோ டியாங்கிப் பருவத்து நென்றெய்யையக் கடந்து கக்கொடுத்தேன்; எ-று. (௧௰)

௧௰௩ [illegible]
[illegible]—[illegible]
[illegible]
[illegible].

எ-து பருவமன்றென்று வற்புறுத்தின தோழிக்குத் தலைமகள் பருவமே யென்றழிந்து சொல்லியது.

இ-ள். ஒருவர் தமன்றென்பது பிறர் பருவமென்பது மெய்ம்மை யன்றென்றவாறு. உரைநூற் திராகீராவென்பது மழைபெயல் காலம்

*"சஞ்சத்தாற் குழுதவடிவாக அணைசுபணணைமேற்றித்தலின் ஆம்பற் குழலாயிற்று" என்பர் அடியார்க்குநல்லார் (சிலப்-ஆய்ச்சியர்குரவை)

நீராமென்றவாறு: வம்பமழை என்றவாறும். கருமந்தான் கண்டழிவுகொல்லோ என்பது கருமமாவது பருவமல்லாத பருவத்தைக்கண்டழிவதோ என்றவாறு. பருவந்தான் பட்டின்றே யென்பது பருவம் வந்து பட்டதில்லை என்றவாறு. என்றி என்பது இவையெல்லாஞ் சொல்லி என்னைத் தேற்றாநின்றாய் என்றவாறு. பணைத்தோளாய் கண்ணீர்ப்பட்டினேனுயி யதற்கு என்பது கண்ணீரே நீராக வார்த்து என்னுயிரைப் பருவத்துக்குக் கொடுத்தேன் பணைத்தோளாய்! எ-று. (௧௧)

௧௦௪ ஐந்துருவின் வில்லெழுதி நாற்றிசைக்கு முந்நீரை
யிந்துருவின் மாந்தி யிருங்கொண்மூ—முந்துருவி
னொன்றா யுருமுடைத்தாய்ப் பெய்வான்போற் பூக்கின்று
கொன்றாய்கொன் றீயற் குழைந்து.

எ-து பருவங்கண்டழிந்த கிழத்தி கொன்றைக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழி கேட்பச் சொல்லியது.

இ-ள். ஐந்து நிறத்தினையுமுடைய வில்லையெழுதினாற்போலக் கோலி முந்நீரைப்பருகி இந்திரன்கனிபோன்றருந்துகின்ற உருவோடு இருங்கொண்மூ நாற்றிசைக்கண்ணும் ஒன்றா யுருமுடைத்தாய்ப் பெய்யப்படுகின்றனவானம் என்னைக்கொல்கின்றாற்போலத் தழைத்தும் பூப்பேனென்று என்னைக் கொன்றாய், கொன்றைமரமே! எ-று. (௧௨)

௧௦௫ எல்லை தருவான் கதிர்பருகி யீன்றகார்
கொல்லை தருவான்கொடி களே றவகாண்—முல்லை
பெருந்தண் டளவொடுதங் கேளிரைப்போற் காணாய்
குருந்தங் கொடுங்கழுத்தங் கொண்டு.

எ-து பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பகலினைத்தருங் கதிரோனுடைய கதிர்கள் நீரை நிலத்தின்கட் பருகியீன்ற காரானே கொல்லைகள் தருகின்ற வாலிய கொடிகண் மரந்தோறுஞ் சென்றேறுவனவற்றைக் காணாய்! அன்றியேயும் முல்லைகள் பெருந்தண்டளவுடனே குருந்தங்கொடுங்கழுத்தங்கொண்டு தங்கேளிரைப் போலேறுவன காணாய்! எ-று. (௧௩)

௧௦௬ என்னரே பெற்ற துணைப்பிரிந்தா பாற்பெம்பா
ரன்னரோ யாவ ரரையர்க்கு—முன்னரே
வந்தாரந் தேங்கா வருமுல்லை சேர்தீந்தேன்
கந்தாரம் பாடுங் களித்து.

எ-து வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் வன்புறையெதிரழிந்து சொல்லியது.

இ-ள். என்னரோயேற்ற துணை பிரிந்தார் என்பது எப்பெற்றியர் அவர் தமக்கன்புபட்ட காதலைப்பிரிந்தார் என்றவாறு. ஆற்றென்பாரன்னரோயா வரவாரவர்க்கு என்பது அக்காதலித்தாளைப் பிரிந்தாரோ டொப்பர், பிரியப் பட்டார்க்காற்றி இறந்துபடாதிருக்கச் சொல்லுவார் என்றவாறு. முன்னரோ வந்தாரந் தேங்கா வருமுல்லை சேர்ந்தீந்தேன் கந்தாரம்பாடுங் களித்து என்பது எனக்கு முன்னே வந்தது சந்தனப் பொழிலையும் தேங்காவின்கண் வளர்முல்லைகளையுஞ் சேர்ந்த ஈந்தேன்கள் காந்தாரமென்னும் பண்ணினைக் களித்துப் பாடாநின்றன; **எ-று.** (௧௪)

௧௦௭ கருவுற்ற காயாங் கணமயிலென் றஞ்சி
யுருமுற்ற பூங்கோட லோடி—யுருமுற்ற
வைந்தலை நாகம் புரையு மணிக்கார்கா
னெந்தலையே வந்த தினி.

எ-து பருவங்கண்டழிந்த கிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது.

இ-ள். கருக்கொண்டு பூத்த காயாம்பூவினைத் தொகுதியையுடைய மயிலென்றஞ்சி உருமுற்ற ஐந்தலை நாகங்கள் உருமுற்ற பூங்கோடல்களை யொவ்வாநின்ற அழகிய கார்ப்பருவந்தான், எம்முடைய மாட்டே நலிய வந்தது இப்பொழுது; **எ-று** (௧௫)

௧௦௮ கண்ணுள வாயின் முல்லையல்லை காணலா
மெண்ணுள வாயி னிறைவா வா—லெண்ணுளவா
வன்றொழிய நோய்பொழிந்தார் வாரா துருவுடையா
னொன்றொழிய நோய்செய்த வாறு.

எ-து பருவமன்றென்று வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றாது சொல்லியது.

இ-ள் உருவுடையான் ஒன்றொழிய நோய்செய்தவாறு கண்ணுளவாயின் முல்லையல்லை காணலாம் என்பது உருவுடையவான் *இறந்துபாடொன்றையும் ஒழிய மற்றைக் குறிப்புக்கள் ஒன்பதும் எனக்குளவாம்

---

*இவற்றைத் தசாவத்தை என்ப வடநூலார். அவை அன்பொடு பார்த்தல், உளங்கொடுபெற்றல், புணர்வு வேட்கை, துயிலறுதல், மெலிதல், புலநுகர்வொழிதல், நாணழிதல், புலம்பல், மயக்கம், இறந்துபடுதல் என இவை.

படி என்னை நோய்செய்தவாற்றை நினக்குங்கண்ணுளவாயின் *முல்லை யல்லையாதலின் நக்குக்காண் எ-று. என்னுளவாயின் இறவாவால் என்பது அவர் குறித்த இத்துணைநாளுள் வருகின்றேனென்ற எண் பழுதுபடா வாயின் அவர் சொன்னநாளைக் கடவா அன்றே எ-று. எண்ணுள்வா வன்றொழிய நோய் மொழிச் சார்வாகாது என்பது என்னை ஆற்றுவிக்க வேண்டி நின் மனத்தின்கண் எண்ணின எண்ணின்கணுள்ளவாவன்றி என்றேயொழிதற்கு நீ யாற்றுவிக்கின்ற மொழி எனக்குச் சார்வா காது; எ-று. (கசு)

க0௯ என்போ லிருளை யிருங்கடன் மாந்தியகார்
பொன்போற் கொன்றை புரிந்தன—பொன்போற்
றுணைபிரிந்து வாழ்கின்றார் தோன்றாவர் தோன்றா
ரிணைபிரிந்து வாழ்வா ரினி.

எ-து. பருவங்கண்டு ஆற்றாளாய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். என்னைப்போன்றதோழி! பொன்போன்ற தார்களைக்கொன் றைகள் ஈனும்வகை இருங்கடலைப்பருகின முகில்களாதலாற்,பொன்போலப் பெறுதற்கரிய தந்துணைகளைப் பிரிந்துபோய் வாழ்கின்றார் அத்துணைக்கண் மாட்டுத் தோன்றுவர்; நம்மோடிணை தலைப் பிரிந்து வாழ்கின்றார் இப்பருவத் தின்கண்ணுந் தோன்றுகின்றிலர்; எ-று. (கஎ)

கக0 பெரியார் பெருமை பெரிதே யிடர்க்கா
ணரியா ரெளியரொன் றாற்றப்—பரிவாய்த்
தலையழுங்கத் தண்டளவந் தாநகக்கண் டாற்றா
மலையாறு சால மருண்டு.

இதுவுமது.

இ-ள். பெரியாராயிருப்பார் பெருமைக்குணம் மெய்ம்மையாகப் பெ ரிதே; காணமுன்னரியாராயுள்ளார் இடர்வந்த இப்பொழுது எளியராயினு ரொன்றிரங்கி யழுங்கி ஆற்றாவாய் மலைகள் மிகவும் அழுதன, தலைசாய்க்கும் வகை பரிவாய்த்தண்டளவங்கள் தஞ்சிறுமையால் நகக்கண்டு; எ-று. (கஅ)

---

*முல்லை கண்ணிலவாதலின் என்னை நோய்செய்தவாற்றைக் காணாது நகுவன. நீயும் அதுபோல நகுவையேனும் கண்ணுண்மையால் முல்லை யல்லை யாதலின், நகேக யொழியாது நோய் செய்தவாற்றைப் பார்த்தலும் செய்க ; எ-று. 'தண்டளவந்தாநகக்கண்டு' என்பர் முன்னும்.

கக கானங் கடியரங்காக் கைம்மறிப்பக் கோடலார்
வானம் விளிப்பவண் டியா ழாக—வேனல்
வளரா மயிலாட வாட்கண்ணாய் சொல்லா
யுளராகி யுய்யும் வகை.

இதுவுமது.

இ-ள். கானங் கடியரங்காகக் கோடலார் வியந்து கைம்மறிப்ப, முகில் பாட, வண்டுகள் யாழாக வேனற்காலத்துக் களியாத மயில் களித்தாடாநிற்க வாட்கண்ணாய்! சொல்லாய்; காதலரைப்பிரிந்தார் இறந்துபடாது உளராகி யுய்யுந்திறத்தை; எ-று. (கக)

கஉ தேரோன் மலைமறையத் தீங்குழல் வெய்தாக
வாரான் விடுவானோ வாட்கண்ணாய்—சாரார்
குருந்தோடு முல்லை குலைத்தனகா ணாமும்
விருந்தோடு நிற்றல் வழக்கு.

எ-து பருவங்காட்டித் தோழி தலைமகளை வற்புறுத்தியது.

இ-ள். பகலோன் மலையின்கண் மறைய இனியகுழல் இன்னாதாய் வெய்தாக இக்காலத்தின்கண் வாராதேவிடுவானோ; வாட்கண்ணாய்! பசுமையார்ந்த குருந்துடனே முல்லைகள் பூங்கொத்தைஈன்றனகாண்; இனிநாமும் அவர்க்கு விருந்துசெய்தல் ஒழுகிநிற்றல் நெறி; எ-று. (உ0)

கங பறியோலை மேலொடு மீபூா விடையர்
பிறியோலை போர்த்து விளியாக் கதிர்ப்ப
நரியுளையும் யாமத்து நந்நாளாற் றாளென்றைய
விரியுளைமான் றேர்மேல்கொண் டார்.

எ-து பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். படுத்துத் துயிலும் பறி *இழாக ஓலைப்படன் மழைத்துளியைக் காத்தற்கு மேலாக இடையர்கள் கிடந்து யாடுகளைப் பிரித்தற்குக் கருவியாகிய பிறியோலையைப் புடைபெயர்வித்து அழைத்தூரப்ப, நரிகள் அஞ்சிக்

* 'பறியோலைச்சயனத்தர்' எனப் பெரியாழ்வார் பணித்தார். (பெரியாழ்வார்திருமொழி, வண்ணமாடங்கள், ரு) 'மறிக்குருத் தொகுத்த பறிப்புற விடையன்' என அகநானூற்றினும் (கூச) 'பறிப்புறத் திட்ட பாலுடை யிடையன்' என நற்றிணையினும் (கசஉ) வருதல்காண்க.

கதறும்யாமத்தின்கண்ணும் தோன்றாராற் றோழி! விரிந்தஉளையையுடைய மாவாற்பூட்டப்பட்ட தேரைமேல்கொண்டுபோயினார்; எ-று. (உக)

ககச பாத்துப் படுகடன் மாந்திய பல்கொண்மூக்
காத்துக் கனைதுளி சிந்தாமைப்—பூத்துக்
குருந்தே பருவங் குறித்திவளை நைந்து
வருந்தேயென் றாய்நீ வரைந்து.

எ-து பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள்கேட்பத் தோழி குருந்தமரத்திற்குச் சொல்லுவாளாய்ப் பருவமன்றென்று வற்புறுத்தியது.

இ-ள். ஒலிக்கின்ற கடலைப்பருகி அந்நீரைக்காத்துக் கருமுற்றிப்பகுத்துச்செறிந்ததுளிகளைச் சிதறுவதற்குமுன்பேபூத்துக் குருந்தே!பருவத்தைக் குறித்துக்காட்டி இவளையேவரைந்து வருந்துவாய் என்றாய் நீ; எ-று. (உஉ)

ககரு படுந்தடங்கட் பல்பணைபோல் வான்முழங்கன் மேலுங்
கொடுந்தடங்கட் கூற்றமின் றாக—நெடுந்தடங்கண்
ணீர்நிற்ப நோக்கி நெடும்பணைமென் றோளாட்குத்
தேர்நின்ற தென்னுப் திரிந்து.

எ-து வினைமுற்றிமீண்ட தலைமகன் தலைமகட்கு தூதுவிடுகின்றான் றூதிற்குச் சொல்லியது.

இ-ள். ஒலியாநின்ற தடங்கண்ணையுடைய பலமுரசுபோல் முகில்கள் முழங்குவதன்மேலும் மின்னே கொடியதடங்கண்ணிணையுடைய கூற்றமாக அழுகின்றநீர்விடாது நின்ற நெடுந்தடங்கண்ணுக்கிணையுடையநெடும்பணைமென்றோளாட்கு நீமறித்துவந்து நின்மனைவாயிலின்கண்ணே அவன்றேர்நின்றதென்று சொல்லுவாய், எமக்குமுன்னே சென்று தூதாக; எ-று.()

ககசா குருந்தே கொடிமுல்லாய் கொன்றாய் தளவே
முருந்தே யெயிறெருடுதார் பூப்பித்—திருந்தே
யரும்பா புலையா ளணிகுழறும் வேய்த்தோள்
பெரும்பீர் பசபபுதகர் போர்ந்து.

எ-து. பருவங்கண்டு ஆற்றளாய தலைகள்ஆற்றல்வேண்டித் தோழி தான் ஆற்றளாய்ச் சொல்லியது.

இ-ள். குருந்தே! கொடிமுல்லாய்! கொன்றாய்! தளவே! மலிமுருந்தினை ...ாக்கும் இவளெயிற்றுடனே பூமாலையையும் பூப்பித்திருந்து கோங்கரும்

பு முதலாயினவற்றை வென்று சிதைக்கும் முல்லையினையுடையாளுடைய குழலூழ்ந்த நிறைந்தவேய்த்தோள்களைப் பெரும்பீர்நிறம்போலப் பசப்பித் தீர் மீட்டும்; எ-று. (உச)

ககஎ. கதநாகம் புற்றடையக் காரேறு சீற
மதநாக மாறு முழங்கப்—புதனாகம்
பொன்பயந்த வெள்ளி புறமாகப் பூங்கோதா
யென்பசந்த மென்றோ ளினி.

எ-து தலைமகளைத் தோழி பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

இ-ள். சினத்தினையுடைய பாம்புகளும் புற்றினை அடையும்வகை உருமேறு வெகுண்டிடிப்ப, மதத்தையுடைய யானைகள் அவ்வுருமேற்றுக்கு எதிரேமுழங்கப், புதலாற்சூழப்பட்ட நாகமரங்கள் வெள்ளிபோலும் இதழ்கள்புறஞ்சுற்றப் பொன்போலுந்தாதுக்களை உள்ளே பயந்தனவாதலாற் பூங்கோதாய்! நின்மென்றோள்கள் யாதுகாரணத்தாற் பசந்தன இப்பருவத்து; எ-று (உரு)

ககஅ கார்தோன்றிப் பூவுற்ற காந்தள் முகைவிளக்குப் [றித்
பீர்தோன்றித் தூண்டுவாண் மெல்விரல்போ—னீர்தோன்
தன்பருவஞ் செய்தது கானந் தடங்கண்ணை
பொன்பருவ மன்றென்றி யின்று.

எ-து பருவம் அன்றென்று வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் வன்புறை யெதிரழிந்து சொல்லியது.

இ-ள். விளக்குமழுங்கிப் பீர்நிறங்கோடலான் அவ்விளக்கினைத்தூண்டுவாள் மெல்விரலினைத் தோன்றிப்பூவின்மேற் சென்றன காந்தண்முகைகள் போலும்வகை கார்நீர்தோன்றதலாற் காரின் பருவத்தைச் செய்தன கானங்கள், இத்தைக்கண்டும் தடங்கண்ணாய்! எனக்குக் காதலர் சொல்லிய பருவம் அன்றென்றுநின்றி; எ-று. (உசு)

ககசு. உகவுங்கா ரன்றென்பா ரூரா ரதனைத்
தகவுந் தகவன்றென் றோரோன்—முகவேகொல்
வண்டுடுப்பாய்ப் பாம்பாய் விரலாய் வளைமுறியாய்
வெண்குடையாந் தண்கோடல் வீந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். மழைத்துளிகள் உகவுங் கார்ப்பருவம் அன்றென்று சொல்லாநின்றார் இவ்வூரார்: அச்சொல்வுதான் அவர்க்குக்குணமோ குற்றமோ என்ப

தறியேன். அதுதான் அவர்க்குக் குணமேகொல்லோ! வளவிய துடுப்பாய்ப் பாம்பாய் விரலாய் வளைமுரியாய்வெண்குடையாகாநின்றது தண்கோடலழிந்து; எ-று. (உஎ)

கஉ0 பீடிலா மென்பார்கள் காணார்கொல் வெங்கதிரான்
கோமுடலாம பொன்னாய்க கொழுங்கடுக்கைக்—காடெலா
மங்குங் கதிரோன் மறைவதன்முன் வண்டொடுதேன்
றுத்த மறையுந் தொடர்ந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். நம்மைப்பெருமையிலமென்று சொல்லுவார் காணுதாராகாரே! வளவிய கொன்றைகள கொம்பெல்லாம் பொன்னாகப் பூகக வண்டோடு தேன்கள் துத்தம் என்னும் பண்ணினைத் தம்முட் பொருந்தி ஒலியாநின்றன காடெல்லாம்; வெய்யகதிரோடுகூடி வெங்கதிரோன் அத்த மலையை அடைதற்கு முன்னே; எ-று. (உஅ)

கஉக ஒருத்தியா னென்றல பல்பகை யென்னை
விருத்தியாக் கொண்டன வேறுப—பொருந்தின்
மடலன்றின் மாலை படுவசி யாமபம்
கடலன்றிக் காருங் கலுழ்ந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். யானொருத்தி. எனக்கு ஒன்றல்ல பலபகைகள் என்னை யலைத்தலே தமக்கு ஒழுக்கமாகக்கொண்டன, வேறாகத் துணையைப் பிரிந்து பொருந்தின் மடற்பனைமேலிருந்த அன்றில், யாமப்பொழுது, மழைபெயல் ஆம்பற்குழல், கடல் அன்றியே முகில்கள் எனறு சொல்லப்பட்ட இவையெல்லாம் மேல் வெகுண்டு; எ-று. (உகூ)

கஉஉ கானந் தலைசெய்க காப்பார் குழற்றோன்ற
வேன மிடந்த மணியெதிரே—வான
நகுவதுபோன் மின்னுட நாணவென் னாவி
புகுவது போலு முடைந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். காடுகள் தழைத்துத் தலையெடுக்க ஆயர்ஊதுங் குழலோசை தோன்ற ஏனங்கள் இடந்த மணிகளினெதிரே முகில்கள் சிரிப்பதுபோல மின்கள் ஒளிவிட இக்காலத்தும் இறந்துபடாமையான் நாணில்லாத என்னுயிர் ஒழுகுவதுபோல்வுளது; எ-று. (௩0)

கஉ௩ இம்மையாற் செய்ததை யிம்மையே யாய்போலு
மும்மையே யாமென்பா ரோரார்கா—ணம்மை
யெளிய ரெனநலிந்த வீர்ங்குழலா ரோடி
தெளியச் சுடப்பட்ட வாறு.

எ-து குறித்த பருவத்தின்கண் வந்த தலைமகனைப் புணர்ந்திருந்த தலைமகள் முன்பு தன்னை நலிந்த குழலோசை அந்திமாலைப்பொழுதின்கட் கேட்டதனூற் றுயருறுதாளாய்த் தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். இப்பிறப்பின்கட் செய்த தீவினை இப்பிறப்பின்கண்ணே விளையும்போலும்! மறுபிறப்பின்கண் ஆம் என்பார் அறியாதார்காண்; முன்பு நம்மை எளியரெனக்கொண்டு துயர்செய்த ஈர்ங்குழலார், தோழி! எல்லாரும் அறியச்சுடப்பட்டவாற்றைப் பாராய்; எ-று. (௩௧)

குழல்நலிவது நெருப்பாற் சுடப்பட்டுத் துளைப்பட்டபின்: சுடுண்டது பிறரை நலிந்ததாற் பயனென்று குழலைச் சொல்லுமாறென்னையெனிற் பிறரை நலியுந்தன்மை முன்பே அதற்குளதாதலாற் பட்டதெனக்கொள்க.

முல்லை முற்றியது.

௫.—மருதம்.

கஉ௪ செவ்வழியாழ்ப் பாண்மகனே சீரார்தேர் கையினு
லிவ்வகை யீர்த்துய்ப்பான் றோன்றுமு—னிவ்வழியே
யாமுறு மைவய லூரன்மற் றெங்கையர்தோள்
கடிறன் பின்பெரிது கூர்ந்து.

எ-து பாணற்குத் தலைமகள் வாயின் மறுத்தது.

இ-ள். செவ்வழியாழையுடைய பாண்மகனே! சீரார்ந்த விளையாட்டுத் தேரினைத் தன் கையால் இம்மனையின்கண் ஈர்த்து நடத்துகின்ற என்மகன் பிறப்பதற்குமுன் இம்மனையின்கட் பிரியாது ஆய்வயலூரன் ஒழுகினன் பின்னையெல்லாம் எங்கையர்தோளே மிக விரும்பி முயங்கினன்; ஆதலான் இப்பருவம் யாம் அவர்க்குத்தக்கேம் அல்லேம்; எ-று. (க)

கஉ௫ மாக்கோல்யாழ்ப் பாண்மகனே மன்பயினுட் பாகனைத்
தூக்கோற் றுடியோடு தோன்றுமுன—றுகம்கா ற
றொடியுடையார் சேரிக்குத் தோன்றுமோ சொல்லாய்
கடியுடையேன் வாயில் கடந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். அழகிய *காம்பையுடைய யாழ்ப்பாணனே! மண்ணுற்செய்யப் பட்ட யானைப்பாகராகிய என்மகனுர் தாங்கொட்டுகின்ற தூக்கோற்றுடி யோடு இங்குத்தோன்றி ஒழுகுவதற்கு முன்புதூய புரிப்புச் செயல்களை யுடைய தொடியுடையார் மனையின்கட் சென்று தோன்றியொழுகுமோ சொல்லாய் இப்பொழுது; அவனுல் வரையப்பட்ட வாழ்வினையுடையேன் வாயில்கடந்து; எ-று. (உ)

கஉசு விளரியாழ்ப் பாண்மகனே வேண்டா வழையேன்
முளரி மொழியா துளரிக்—கிளரிநீ
பூங்கண் வயலூரன் புதுநல் புகுவதன்மு
ஞங்க ணறிய வுரை.

இதுவுமது.

இ-ள். விளரி யென்னும் பண்ணைச செய்கின்ற யாழையுடைய பாண் மகனே! யாங்கள் விரும்பாதன அழையாதொழிக: எங்கண்மாட்டு நினக்கு ஈரமில்லாத முளரிபோன்ற மொழிகளைச சொல்லாது இங்கு நின்றும் புடைபெயர்ந்து கிளர்ந்து நீபோய்த் தாமரைப்பூப்போன்ற கண்களையுடைய வயலூரன் இன்று புதுமனையின்கண்ணே புகுவதன்முன் அப்புதுமனைக்கண் நீ சென்று வாராநின்றுன் என்று அவனுற் காதலிக்கப்பட்ட பரத்தையர்க்கு உரை; எ-று. (ங)

கஉஎ மென்கட் கலிவய லூரன்றன் மெய்ம்மையை
யெங்கட் குரையா தெழுந்துபோ—யிங்கட்
குலங்கார மென்றுணுகான் கூடுங்கூர்த் தென்றே
யலங்கார நல்லார்க் கறை.

இதுவுமது.

இ-ள். மெல்லிய இடத்தையுடைய மிக்க வயலூரனுடைய மெய்யுரை களை எங்கட்குச் சொல்லாதே இங்குநின்று மெழுந்துபோய் இவ்வுலகத்தின் கட் குலமுடைய மனையாளைப் புணர்தல்* (ச)

* பாணர் தம் பிறப்புணர்த்தற்கு ஓர்வகை மூங்கிற்கோல் கைக்கோடல் பண்டைவழக்கு: இதனை "நுண்கோல் கொண்டு களம்வாழ்த்து மகவன் பெறுகமாவே' (ரு-ங) என்னும் பதிற்றுப்பத்துரையானுணர்க; 'இருங் கழை யிறும்பி ஞய்ந்துகொண் டறுத்த,நுணங்குகட் சிறுகோல் வணங்கிறை மகளிரோ, டகவுநர்' (கஎ) என்றுர் அகநானூற்றினும்.

* இதன் பின்னுரையும், இனிவரும் பாடல்களினுரையும் பிரதிகளி லில்லை. சிலபாடல்களிலும் எழுத்துக்கள் விடுபட்டும் பிறழ்ந்தும் இருப் பன.

கஉஅ செந்தா மரைப்பூ வுறங்கிமிர்ந்த செந்நெல்லின்
பைந்தார்ப் புனல்வாய்ப்பாய்ந் தாடுவா—ளந்தார்
வயந்தகம்போற் றோன்றும் வயலூரன் கேண்மை
நயந்தகன் றற்றமை நன்று. (ரு)

கஉகூ வாடாத தாமரைமேற் செந்நெற் கதிர்வணக்க
மாடா வரங்கினு ளாடுவா—ளீடாய
புல்லக மேய்க்கும் புகழ்வய லூரன்ற
னல்லகஞ் சேராமை நன்று. (சா)

கங0 இசையுரைக்கு மென்செய் திரநின் றவரை
வசையுரைப்பச் சால வழுத்தீர்—பசைபொறை
மெய்ம்மருட் டொல்லா மிகுபுன லூரன்றன்
பொய்ம்ம நட்டுப் பெற்ற பொழுது (எ)

கஙக மடங்கிறவு போலும்யாழ்ப் பண்பிலாப் பாண
தொடங்குறவு சொற்றனிக்க வேண்டா— முடங்கிறவு
பூட்டிற்ற வில்லேய்க்கும் பூம்பொய்கை யூரன்பொய்
கேட்டிற்ற கீழ்நாட் கிளர்ந்து. (அ)

கஙஉ எங்கை யரிலுள்ளா னேபாண நீபிறர்
மங்கையரி லென்று மயங்கினாய்—மங்கையரி
லென்னை திறவா திவணின்றி ....
பின்னரி லந்தி புடிவு. (கூ)

கஙங பாலையாழ்ப் பாண்மகனே பண்டுநின் னையகற்கு
மாலையா ழோதி வருடாயோ—காலையாழ்
செப்பு மிடமறியாய் சேந்தாநின் பொய்ம்மொழிக்கு
நைபு மிடமறிந்து நாடு. (க0)

* "இரவுக்கலித்துப், பூட்டறு வல்விலிற் கூட்டுமுதற் றெறிக்கும்" (கூசா) என **அகநானூற்றினும்** "புலவுநுனைப் பகழியுஞ் சிலையு மானச், செவ்வரிக் கயலொடு பச்சிறாப் பிறழும்" எனப் **பெரும்பாணாற்றுப்படையினும்** வருதல் காண்க.

கஙச கிழமை பெரியோர்க்குக் கேடின்மை சொல்லோ
பழமை பயனோக்கிக் கொல்லோ—கிழமை
குடிநாய்கர் தாம்பல பெற்றாரிற் கேளா
வடிநாயேன் பெற்ற வருள். (கக)

கஙரு என்கேட்டி யேழா யிருநிலத்தும் வானத்து
முன்கேட்டுங் கண்டு மறியேன்—பின்கேட்
டணியிகவா நிற்க வவனணங்கு மாதர்
பணியிகவான் சாலப் பணிந்து. (சஉ)

கஙசு எங்கை யியல்பி னெழுவல்யாழ்ப் பாண்மகனே
தங்கையும் வாயு மறியாம—லிங்க
ணுளர வுளர வுவனோடிச் சால
வளர வளர்ந்த வகை. (கங)

கஙஎ கருங்கோட்டுச் செங்க ணெருமை கழனி
யிருங்கோட்டு மென்கரும்பு சாடி—வருங்கோட்டா
லாம்பன் மயக்கி யணிவளை யார்ந்தழகாத்
தாம்ப லசையின *வாய்த் தாழ்ந்து. (கச)

கஙஅ கன்றுள்ளிச் சோர்ந்தபால் காலொற்றித் தாமரைப்பூ
வன்றுள்ளி யன்னத்தை யார்த்துவான்—சென்றுள்ளி
வந்தையா வென்னும் வகையிற்றே மற்றிவன்
றந்தையார் தம்மூர்த் தகை. (கரு)

கஙகூ மருதோடு காஞ்சி யமர்ந்துயர்ந்த நீழ
லெருதோ டுழல்கின்ற றோதை—குருகோடு
தாராத்தோ றாய்ந்தெடுப்புந் தண்ணங் கழனித்தே
யூராத்தே ரான்றந்தை யூர். (கசு)

கச0 மண்ணார் குலைவாழை யுட்டொடுத்த தேனமைதென்
றுண்ணப்பூந் தாமரைப் பூவுளரும்—கண்ணார்
வயலூரன் வண்ண மறிந்து தொடுப்பாண்
மயலூ ரரவர் மகள். (கஎ)

---

* 'வாய்தாழ்ந்து' பி-ம்.

கசக அணிக்குரன்மே னல்லாரோ டாடினே னென்ன
மணிக்குரன்மேன் மாதரா ளூடி—மணிச்சிரல்
பாட்டை யிருந்தயரும் பாய்நீர்க் கழனித்தே
யாட்டை யிருந்துறையு மூர். (கஅ)

கசஉ தண்கயத்துத் தாமரைநீள் சேவலைத் தாழ்பெடை
புண்கயத் துள்ளும் வயலூர—வண்கயம்
போலுநின் மார்பு புளிவேட்கைத் தொன்றிவண்
மாலுமா றுநோய் மருந்து. (கசு)

கசஙு நல்வய லூர னறுஞ்சாந் தணியகலம்
புல்லிப் புடைபெயரா மாத்திரைக்கட்—புல்லியா
கட்டு முதலுறையுங் கோழி துயிலெடுப்பப்
பாட்டு முரலுமாம் பண். (உ0)

கசச *அரத்த முடீஇ யணிபழுப்பப் பூசிச்
சிரத்தையாற் செங்கழுநீர் சூடிப்—பரத்தை
நினைநோக்கிக் கூறினு நீமொழிய லென்று
மனைநோக்கி மாண விடும். (உக)

கசரு பாட்ட ரவம்பண் ணரவம் பணியாத
கோட்டரவ மின்னிவை தாங்குழுமக்—கோட்டரவ
மந்திரங் கொண்டோங்க லென்ன மகர்சுமந்
திந்திரன்போல் வந்தா னிடத்து. (உஉ)

கசசா மண்கிடந்த வையு...... மற்றுப் பெரியரா
யெண்கிடந்த நாளா னிகழ்ந்தொழுகப்—பெண்கிடந்த
தன்மை யொழியத் தரள முலையினாண்
மென்மைசெய் திட்டாண் மிக. (உங)

கசஎ செங்கட் கருங்கோட் டெருமை சிறுகனையா
லங்கட் கழனிப் பழனம்பாய்ந்—தங்கட்
குவளையம் பூவொடு செங்கயன்மீன் சூடித்
தவளையுமேற் கொண்டு வரும். (உச)

* 'இது தோழி செவ்வணியணிந்துவிட்டமை தலைவன்பாங்காயினார் கூறியது' என்றார் நச்சினார்க்கினியர் (தொல்-பொ-சந்-சஎ).

கசஅ இருணடந் தன்ன விருங்கோட் டெருமை
மருணடந்த மாப்பழன மாந்திப்—பொருணடந்த
கற்பேருங் கோட்டாற் கனைத்துத்தங் கன்றுள்ளி
நெற்போர்வு சூடி வரும். (உரு)

கசகூ புண்கிடந்த புண்மனுகின் னீத்தொழுகி வாழினும்
பெண்கிடந்த தன்மை பிறிதரோ—......கிடந்து
செய்யாத மாத்திரையே செங்கயல்போற் கண்ணிணு
ணையாது தானுணு மாறு. (உசா)

கரு௦ கண்ணுங்கா லென்சொல் கலவையாழ்ப் பாண்மகனே
யெண்ணுங்கான் மற்றின் றிவளொடுநே—ரொண்ணிற்
கடல்வட்டத் தில்லையாற் கற்பெயர் சேரா
ளடல்வட்டத் தாருளரோ லாம். (உஎ)

கருக சேறாடுங் கிண்கிணிக்காற் செம்பொன்செய் பட்டத்து
நீறாடு மாயுதிவ னின்முறு—வேறாய
மங்கையரி னுடமோ டாக்சோல்யாழ்ப் பாண்மகனே
யெங்கையரி னுடலா மின்று. (உஅ)

கருஉ குலையாலும் பூணுலு முன்கட்டாஞ் சேர்ந்த*
விலையாலு மிட்ட குறியை—புலையாது
நீர்சிதைக்கும் வாய்ப்புதல்வ னிற்கு முனைமுலைப்பா
றார்சிதைக்கும் வேண்டா தழூ (உகூ)

கருங துனிபுலவி யூடலி னேக்கேன் றொடர்ந்த
கனிகலவி காதலினுங் காணேன்—முனிவகலி
னுறு நடுக்கு நளிவய லூரனைக்
காணுவெப் போதுமே கண். (௫௦)

மருதம் முற்றியது.

முனிந்தார் முனிவொழியச் செய்யுட்கண் முத்துக்
கனிந்தார் களவியல் கொள்கைக்—கனிந்தா
ரிணைமாலை யீடிலா வின்றமிழா லியாத்த
திணைமாலை கைவரத் தேர்ந்து.

திணைமாலை நூற்றைம்பது மூலமும் உரையும்
முற்றின.

---

* 'முன கடஞ் சேர்ந்த' பி-ம்.

திணைமாலை நூற்றைம்பது மூலமும் உரையும்.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௨	௧௮	வையுத்தார்	வைத்தார்
௧௪	௨௩	வரவினை	வளாவினை
,,	௨௪	பாக்கத்தார்க்	பாக்கத்தார்
௧௭	௨௨	ஒப்புவமை	ஒப்புமை
௧௯	௨௧	அடுப்பெல்லாம்	அடும்பெல்லாம்
௨௩	௧௩	௬௩	௬௩
௨௯	௰	மலைநாடாதலால்	மலைநாடு: ஆதலால்
,,	௨௮	குருந்தே:	குருந்தே
௩௩	௨௭	ஞைது	ஞைது
௩௫	௨௮	முகத	முகத்
௩௬	௩௪	நீர்தேன்று	நீர்தோன்று
௩௮	௧௨	சொன்றுயேற்	கொன்றுயெற்
௪௰	௮	நிமொழி	நின்மொழி
,,	௩௨	தானகக்	தாநகக்
௪௧	௨௬	பிரித்தற்கு	பிறித்தற்கு
,,	௩௰	பாறுடை	பாறுடை
௪௨	௮	தலைமகன்	தலைமகள்
,,	௧௫	ணீர் நிறை	ணீர்நின்ற
௪௪	௫	வெங்கதிரார்	